

GÖTEBORGS UNIVERSITET  
JMG, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation  
Examensarbete i journalistik 22,5 hp, HT/2011  
Handledare: Torsten Malmström

# Att stöta på patrull

---

## En granskning av polisen i Göteborg

Björn Johansson, Christopher Kullenberg Rothvall och Gustav Sandström

2012-01-08

”Att det inte är BRA,  
det är en sak. Men om  
det är ett problem som  
måste åtgärdas, det är  
en annan sak”

Erik Nord, chef för länsordningspolisen i Västra Götaland

# Innehåll

HEMSIDESTEXT .....	3
JOURNALISTISK PRESENTATION.....	4
Polisen jobbar på fel tider - Brottsoffer får vänta på kvällar .....	5
FAKTA: Så här lång tid tar det för polisen .....	7
”Brottsoffer får lösa situationen på egen hand” .....	9
130 poliser saknar körkort för blåljus.....	10
Polisen slår ifrån sig .....	11
ANALYS: Så kan man också välkomna en granskning .....	12
METODRAPPORT .....	13
INLEDNING .....	13
BAKGRUND .....	13
ARBETETS GÅNG .....	14
METOD OCH MATERIALANVÄNDNING .....	19
MATERIAL.....	19
ARBETSMETODER .....	21
VÅRA METODVAL .....	24
GRANSKNINGENS RESULTAT .....	25
PUBLICISTISKA BESLUT.....	28
FORM, DISPOSITION OCH MÅLGRUPP.....	29
KÄLLKRITIK .....	30
VALIDITET OCH RELIABILITET.....	30
FELKÄLLOR.....	31
GENERALISERBARHET .....	31
KÄLLSKYDD .....	32
ETISKA ÖVERVÄGANDEN .....	32
KÄLLFÖRTECKNING .....	33
SKRIFTLIGA KÄLLOR.....	33
MUNTLIGA KÄLLOR .....	35
ARBETSFÖRDELNING.....	37
ÖVRIGT: FORTSATTA STUDIER .....	37
BILAGOR .....	38

# HEMSIDESTEXT

De första minuterna efter att polisen får in ett larm är av avgörande betydelse. För möjligheten att lösa brott, för möjligheten att rädda liv. Trots det bemannar Göteborgspolisen för dåligt de tider när flest brott begås. Det innebär att brottsoffer får vänta extra länge, framförallt på kvällstid.

Vid de mest akuta larmen har Göteborgspolisen som målsättning att skicka en patrull inom fyra minuter. Men vår granskning visar att vid vart tionde larm har det gått över den tiden. Allra långsammast går det på vardagskvällar. Orsaken är att samma antal poliser arbetar dygnet runt som standard, oavsett när det verkliga behovet är som störst. Polisens länskommunikationscentral har helt enkelt svårare att hitta lediga bilar på kvällarna jämfört med morgnarna. Konsekvensen blir att brottsoffer får vänta i upp emot en minut extra på kvällarna – innan ens en bil kommit iväg.

Dessutom är det inte ens säkert att polisen har befogenhet att rycka ut till ett brottsoffer när behovet är som störst. När en patrull är på väg finns det risk att värdefull tid går förlorad eftersom över 130 av Göteborgs poliser inte får slå på blåljusen. Anledning: de saknar rätt utbildning. De riskerar att fastna i en bilkö. Eller ännu värre: riskera livet på sig själva och andra trafikanter.

# JOURNALISTISK PRESENTATION

INGÅNGSUPPSLAG

## **DET STORA POLISFIASKOT**

De första minuterna efter att polisen fått in ett larm är av avgörande betydelse. För möjligheten att lösa brott. För möjligheten att rädda liv. Trots det bemannar Göteborgspolisen för dåligt när de behövs som mest. Konsekvensen blir att brottsoffer får vänta, framförallt på kvällstid. Väntan kan dessutom bli ännu längre eftersom 130 Göteborgspoliser riskerar att fastna i bilköer. De saknar utbildning för att slå på blåljusen.

TEXT: Gustav Sandström, Christopher Kullenberg Rothvall och Björn Johansson

# Polisen jobbar på fel tider

## Brottsoffer får vänta på kvällar

**Göteborgspolisens bemannar för dåligt när de flesta brotten begås. Konsekvensen blir att brottsoffer får vänta extra länge vid akuta larm. Göteborgs-Postens granskning visar att situationen är värst på vardagskvällar.**

**– Det får inte ta extra tid om någon är beväpnad, menar Anne Holmdahl på Brottsofferjouren.**

Måndag, klockan 22:51: En person i Svartedalen har blivit rånad under knivhot och ringer polisen. Tisdag, klockan 21:02: En man har tagit stryppgrepp på en kvinna på en gata i Johanneberg.

I båda fallen dröjer det mer än fem minuter innan polisen skickar ut en patrull. Det gör att båda gärningsmännen kommer undan. Trots bra signalement. Trots att polisen sätter in hundpatruller.

Liknande händelser sker varje dag i Göteborg. Det är fall som polisen bedömt ha högsta prioritet, fall där sekunder kan vara avgörandet mellan liv och död. Men förbluffande ofta har polisen problem med att snabbt få iväg sina patruller.

– Om en beväpnad gärningsman är kvar, då är varje sekund en evighet lång, säger Anne Holmdahl.

### **Missar målet för ofta**

GP har granskat den tid det tog för polisen att beordra ut en patrull i de mest akuta fallen under förra året. Det är polisens länskommunikationscentral (LKC) som tar emot larmen. Under 2011 bedömdes 5900 av

dem vara såpass allvarliga att polis behövde skickas ut omedelbart. Det rör sig om pågående inbrott, misshandel och självmordsförsök.

Göteborgspolisens interna mål är att alltid skicka en bil inom fyra minuter vid de allvarligaste larmen. Men GP kan visa att det målet missas var tionde gång.

– Det är för mycket och inte okej. Det som tar tid för oss är att hitta en ledig patrull, men när vi får in många larm räcker inte bilarna till, säger Patrik Ahlbom, sektionschef på LKC. Det är svårast att hitta en ledig bil under vardagskvällar. På helger dubblar polisen sin styrka och klarar därför av situationen bättre.

### **Brottsoffer blir lidande**

I sitt jobb kommer Anne Holmdahl i kontakt med brottsoffer som uttrycker sitt missnöje med att polisen dröjt för länge. Det gäller framförallt människor som utsätts för vapenhot.

– De är väldigt ilska för att polisen inte kommit snabbt nog. De har känt att livet kunde ha tagit slut här och nu, men polisen kom inte. Den insikten kan förändra livet, säger hon.

Problemet med att brottsoffer får vänta bottnar i hur polisen bemannar. Som standard är det alltid 13 polispatruller i tjänst på vardagarna i Göteborg, trots att brottsintensiteten varierar under dygnet. Statistiken visar att den största andelen av de akuta larmen kommer in till LKC på kvällar.

När GP granskade larmtiderna framkom ett mönster där det tar nästan en minut längre

för polisen att komma iväg på kvällarna jämfört med morgontimmarna.

Stefan Holgersson, polis och forskare vid Linköpings universitet, har studerat svensk polis under många år. Han menar att detta mönster visar på en bristande organisation inom polisen.

– Polisen misslyckas med sina uppgifter eftersom man inte anpassar bemanningen efter när belastningen är som högst. Jämför med en livsmedelsbutik. Det är ju sällan man läser i tidningen att personalen går på knäna en lönehelg, säger han.

Chefen för länsordningspolisen i Västra Götaland, Erik Nord, känner inte igen problematiken.

– Är det längre beordringstider under vissa timmar av dygnet borde vi komma åt det genom att höja bemanningen de tiderna, säger han.

### **Bemanningen en fördelningsfråga**

Under de senaste åren har dock ingenting gjorts åt problemet. Sedan 2008 har det blivit fler poliser i Sverige och under 2010 nådde regeringen sitt vallöfte om 20 000 poliser efter en satsning på 3,4 miljarder kronor. Men fortfarande rullar det 13 radiobilar i Göteborg på vardagarna, dygnet runt.

– Jag tycker att vi ska vara självkritiska mot att vi egentligen inte har förändrat bemanningen sedan slutet av 1990-talet, säger Erik Nord.

Det nya tillskottet av poliser har främst

hamnat i den utredande verksamheten och inte i den ingripande, menar Erik Nord.

– Det är en konstant diskussion om hur resurserna ska fördelas mellan de olika delarna, säger han.

Anne Holmdahl på Brottsofferjouren menar att det i dag är för många poliser som arbetar på utredningssidan. Konsekvensen blir för få ingripanden.

– Poliser ska vara ute och jaga bovar, min bild är att de jobbar för mycket inne. Det är hemskt att erkänna, men brott lönar sig i dag eftersom det är liten risk att åka fast, säger hon.

### **Drabbar även utredningarna**

För att väcka åtal och få en brottsling dömd krävs tillräckligt stark bevisning. Kriminalforskningen visar att den första minuten vid ett pågående brott är avgörande för om en gärningsman ska gripas på bar gärning. Men det är vid få tillfällen polisen ens har fått iväg en bil när den minuten har passerat.

Uppfattningen inom polisen är att det därför inte spelar så stor roll om de blir sena iväg på ett larm. Loppet är redan kört. Erik Nord poängterar istället vikten av att utföra rätt åtgärder på brottsplatsen.

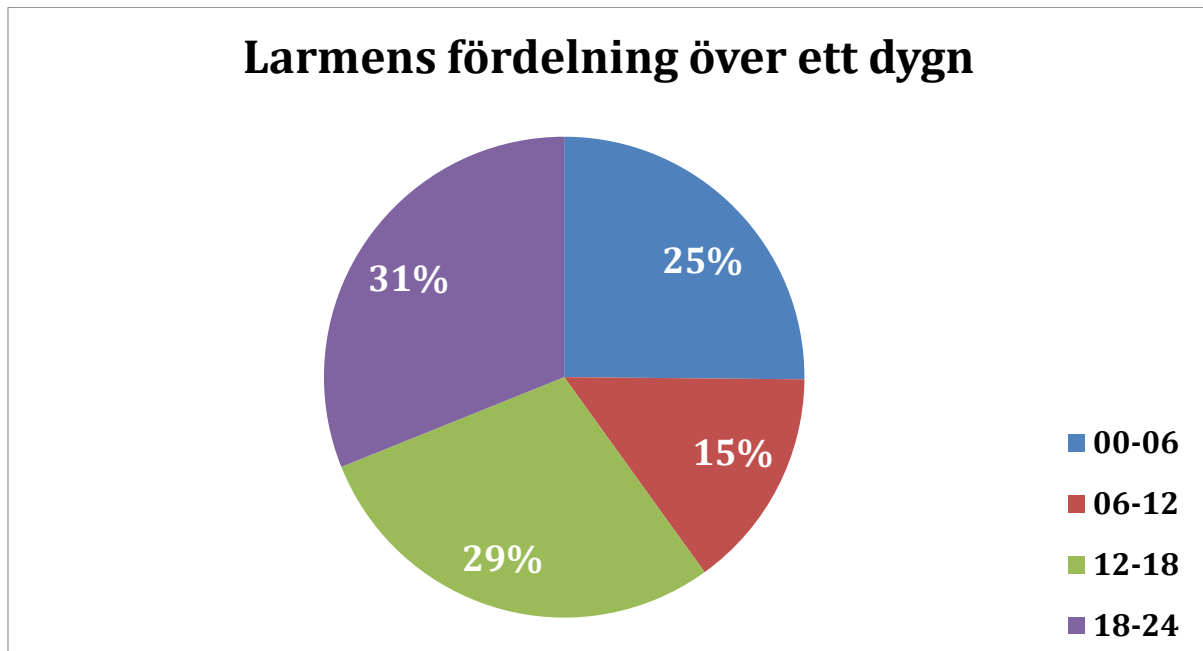
– Gör vi bra brottsplatsundersökningar så griper vi fler människor än om vi kommer iväg 20 sekunder snabbare. Det viktiga är att vi kommer fram och det på ett säkert sätt, säger han.

## FAKTA: Så här lång tid tar det för polisen

Under januari till november 2011 fick Göteborgspolisen in 5 631 larm av högsta prioritet.

Det är larm om exempelvis misshandel, självmordsförsök och pågående rattfylleri.

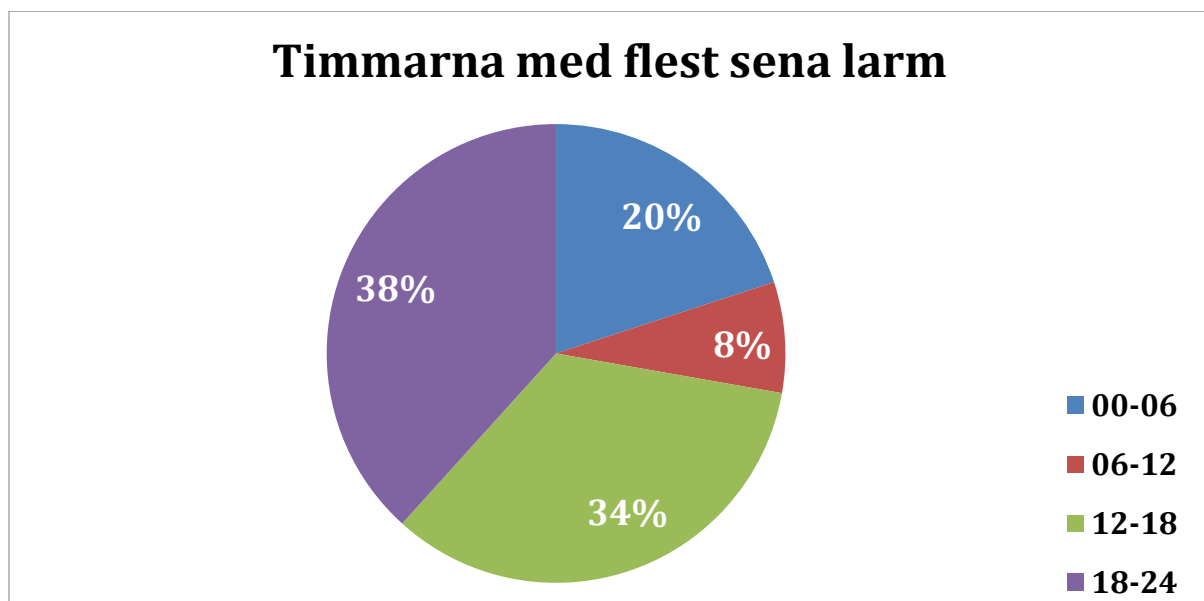
Av dem inkom 60 procent mellan klockan 12:00 och 24:00.



### 2 min och 10 sek...

...är den genomsnittliga tid det tog för polisen att skicka ut en bil på larmen.

I 10,3 procent (551 fall) dröjde det mer än de fyra minuter som är polisens mål. Av de 551 sena larmen kom 72 procent på eftermiddagar och kvällar.



## **Så gjordes granskningen**

GP begärde ut 259 händelserapporter från de mest akuta larmen som polisen fått in under två veckor hösten 2011.

På rapporterna står angivet när samtalet kom in, när ärendet registrerades som ett fall för polisen, när en patrull skickades ut och när den kom fram till platsen.

GP granskade tiderna mellan när ärendet registrerades och när en patrull skickades ut, det som kallas för beordringstiden.

Efter det begärdes beordringstiderna ut för samtliga högprioriterade larm från januari till november 2011.



## ”Brottsoffer får lösa situationen på egen hand”

Klockan är 22:48 en vindstilla novemberkväll strax utanför Göteborg. En kvinna ringer till polisen och är livrädd. Utanför huset står hennes make och bankar på ytterdörren. Hon är rädd för att han ska ta sig in och misshandla henne. Trots att operatören på polisens länskommunikationscentral uppfattar kvinnans panik tar det över en minut innan fallet bedömts som såpass allvarligt att det ges högsta prioritet. Det innebär att ett ingripande ska ske omedelbart.

Larmet får kod 0305, koden för misshandel. Under den första minuten knappar operatören in basuppgifter som adress och namn, samt signalement på kvinnans make: 32-åring, har bara jacka på sig, inga byxor. Men ännu är ingen polispatrull på väg för att hjälpa henne. Istället bryts telefonsamtalet. Det går över fyra minuter utan att något händer. Först då beordrar operatören ut en bil till platsen. Från det att kvinnan ringde har det nu gått över sju och en halv minut.

– Går det över fyra minuter är det inte okej, säger Patrik Ahlbom, sektionschef på länskommunikationscentralen, LKC.

Under en vanlig dag svarar LKC på 1 800 telefonsamtal från hela Västra Götaland. Beroende på vilken tid det är på dygnet sitter mellan tolv och 17 operatörer redo för samtal och för att beordra ut polispatruller. LKC har som mål att alltid skicka ut en bil inom fyra minuter. Men under 2011 misslyckades man med det var tionde gång. Värst är det på vardagskvällar enligt Göteborgs-Postens granskning.

Stefan Holgersson är polis och har forskat om svensk polis under många år. Han är kritisk till att LKC:s hantering tar för lång tid och menar att de första minuterna är avgörande för att

polisen ska kunna gripa en gärningsman.

– Som polisen jobbar nu får brottsoffer vara inriktade på att lösa den akuta situationen på egen hand, säger han.

Och det är just den verklighet kvinnan som anmäler kommer att ställas inför. Drygt tre minuter efter att LKC beordrat ut en patrull ringer hon till polisen igen. Hon är hysterisk. Maken, som är rejält berusad, har krossat badrumsfönstret och befinner sig nu inne i huset. Han blöder kraftigt. Kvinnan är så rädd att hon skakar - hon tvingas lägga ifrån sig telefonen för att inte råka lägga på av misstag. Hon gör allt för att få maken att lämna huset. Operatören hör hur han går runt i huset, men utan att kunna avgöra exakt vad som händer. Sedan blir det tyst i telefonen.

Klockan 23:15 knackar polisen på dörren. Nu har det nästan gått en halvtimme sedan kvinnans första samtal. Men trots den långa tid det tar för polisen att komma fram uppfylls det uppsatta målet: Att vara på plats inom 20 minuter i 90 procent av alla akuta larm.

– Det första man kan fråga sig är vad de grundat det målet på. Inte är det forskning i alla fall, säger Stefan Holgersson och fortsätter:

– Fråga en person som blir sparkad i huvudet om det är okej att vänta i 20 minuter på polisen och att han eller hon i tio procent av fallen får räkna med att vänta längre än så.

I fallet med kvinnan och den berusade maken slutar allting gott. Den här gången. Patrullen pratar med både kvinnan och mannen och strax före midnatt meddelar de att läget är lugnt. Men på grund av omständigheterna beslutar de sig ändå för att frihetsberöva mannen. Han transporteras till polisens arrestlokal på Aminogatan i Mölndal.

## 130 poliser saknar körkort för blåljus

**Över 130 Göteborgspoliser får inte slå på blåljuset vid utryckning. Anledning: de saknar rätt utbildning. Vid de mest akuta larmen kan de fastna i en bilkö. Eller ännu värre: riskera livet på andra trafikanter.**

**– Det är rysk roulette där ingen vet vem som står på tur att bli skadad eller dö, säger trafiksäkerhetsexperten Jörgen Lundälv.**

I skarpa lägen slår polisen på blåljuset för att påkalla fri väg. Det handlar om de mest akuta larmen där det är av yttersta vikt att patrullen kommer till brottsplatsen så snabbt som möjligt. Polisen i Göteborg åker på åtskilliga sådana larm varje dag.

– Det brukar handla om fall där det är fara för liv, säger Jörgen Lundälv, som är docent i trafikmedicin vid Umeå universitet och som i över tio års tid har studerat polisens utryckning.

För att få slå på blåljuset måste polisföraren ha en så kallad yrkesförarutbildning. I polisområde Storgöteborg finns över 130 nyligen utexaminerade poliser som saknar den utbildningen. Under 2011 har huvuddelen av dem jobbat med utredande polisarbete, men i år ska de gå över till den utryckande verksamheten. Då kommer de inte få lov att slå på sirenerna, köra mot rött ljus eller bryta mot stopplikten. Risken är dock stor att de blir beordrade att göra det ändå. Länskommunikationscentralen, LKC, som dirigerar patrullbilarna, vet nämligen inte vilka av förarna som har blåljusutbildning och vilka som saknar den.

– LKC kan bara kontrollera det efteråt och det gör man i princip bara vid en krasch. Det är som ett lotteri, säger trafiksäkerhetsexperten Jörgen Lundälv.

Konsekvensen kan bli att brottsoffer får vänta förödande länge på polisens hjälp.

– En förare som inte får slå på blåljuset kan fastna i en bilkö eftersom hon i princip måste

följa vanliga trafikregler, säger Jörgen Lundälv.

Att vistas i trafiken är bland det farligaste en polis gör. De senaste tio åren har 1 800 poliser blivit skadade i trafiken. Hur många civila som förolyckats i samband med polisens utryckningar finns det inga siffror på.

– Poliserna är utrustade med två dödliga vapen. Tjänstevapnet och tjänstebilen. Medan olyckstatistiken för allmänheten ser allt ljusare ut är poliser inblandade i fler och fler olyckor, säger Jörgen Lundälv.

Huvuddelen av de poliser i Göteborg som saknar förarutbildningen är unga och relativt oerfarna. Landets polisskolor utbildar inte poliser i utryckning. Det ansvaret ligger istället på landets 21 polismyndigheter, men det sker inte förrän polisaspiranterna påbörjat sin tjänstgöring. Olyckligt, eftersom unga och oerfarna poliser i regel är mer riskbenägna än sina äldre kollegor, menar Lundälv.

– Det är en pressad situation, föraren vet att han är närmast brottsplatsen och att någon är i akut behov av hjälp. Och unga poliser känner sig ofta tvingade att prestera. Vad föraren inte tänker på är att det kan hända något i nästa korsning som är värre än brottet de är på väg till.

Han gör ytterligare en jämförelse mellan att köra polisbil och att använda tjänstevapnet.

– Hade hälften av de poliser som skadat sig i trafiken istället skjutit sig i foten med tjänstepistolen hade polisen avväpnat och utrett dem direkt. Men det händer inte när det handlar om trafiksäkerhet.

Enligt Lundälv kan det ta ett helt yrkesliv att bli en bra utryckningsförare. Men polisen tar inte frågan på allvar, menar han.

– För att vara buss- och lastbilsförare måste man ha ett förarbevis. Det behöver man inte för att få framföra ett polisfordon. Det borde absolut vara ett krav, säger han.

# Polisen slår ifrån sig

“Det är upp till den enskilde polismannen”

**Chefen för länsordningspolisen Erik Nord, medger att utbildade poliser i Göteborg blir beordrade att åka på blåljuslarm. Men han tycker inte att det är ett problem - trots att polismyndigheterna ansvarar för att alla poliser får blåljusutbildningen.**

– Polismännen har ett eget ansvar, säger han.

**Leder inte det till praktiska bekymmer att många poliser saknar utryckningsutbildning?**

– Det är utbildade poliser. Människor som har två och ett halvt års utbildning och är utrustade med extraordinära maktbefogenheter. Det är inte så att vi beordrar dem att köra som galningar. Vad vi behöver göra är att få dem att avbryta när vi upptäcker att det går för fort. Det viktiga är att man har ett bra omdöme.

**Vilka konsekvenser kan det få?**

– Det skulle kunna innebära att vi inte kan rädda någon som vi annars skulle ha räddat. Det kan säkert hända vid något enstaka tillfälle. Men i varje patrull finns det en förman som bestämmer och som ska kunna köra på utryckningar.

**Men den personen behöver ju inte heller ha utbildningen?**

– Nej, om någon är sjuk och någon som gått i kullen under har fått utbildningen kan det hända att den personen inte har utbildningen.

**Bör inte LKC känna till vilka som saknar utbildningen?**

– Det är en fråga om hur mycket brus man ska ha i kommunikationen. Det går säkert att slå fram, men det syns inte på skärmen.

**Borde det inte göra det vid akuta larm?**

– Men då får ju de berätta det för operatören.

**Sker det varje gång då?**

– Det får dom ju berätta, om det är som så att de känner sig pressade att köra mot rött ljus i varenda korsning därute.

**Återigen - borde inte LKC veta?**

– Ni gör ett bekymmer av något som inte borde vara ett bekymmer. Det finns saker som är nice to know och saker som är need to know. Det här är inte ens nice to know. Vi förutsätter att de som kör har yrkesförarutbildning.

**Finns det någon anledning för er att vara självkritiska?**

– Jag tycker att utbildningen skulle finnas med på polisutbildningen.

# ANALYS

## Så kan man också välkomna en granskning

Svenska Mässan i Göteborg den 16 november 2011. Till sorlet från besökare, som springer mellan Kvalitetsmässans montrar om lean production inom offentlig förvaltning, äntrar rikspolischefen Bengt Svensson scenen. Under avslappnade och skojfriska former berättar han för göteborgarna om den framgångsrika svenska polisen.

– Det är viktigt att polisen granskas kritiskt, svarar han på en av få frågor som konferencieren ställer med någon form av ifrågasättande substans.

“Lovande”, tänker vi. Men närmare än så kommer vi aldrig rikspolischefen. Under vårt över tre månader långa arbete känner vi överhuvudtaget inte av den invit till kritisk granskning som Bengt Svensson välkomnar.

Att granska polisen som journalist är svårt. Det krävs tålamod, tid, omvägar, resurser och även pengar för att genomföra ett fullgott arbete. För att kunna ställa relevanta frågor om organisationen krävs kunskap som man ytterst långsamt tillskansar sig. Utan en grundlig research har du inte en chans att få några vettiga svar på dina frågeställningar.

Du måste vara beredd på att hela tiden ha känslan av att vara någonting på spåren, men att den polis du pratar med gör allt för att dölja dem.

Du måste vara beredd på att fler personer än den du avtalat tid med dyker upp som gubben i lådan när du ska genomföra intervjuer.

Du måste vara beredd på att det finns intressekonflikter inom polisen som vill att du förespråkar just deras intressen.

Du måste vara beredd på att mötas av irritation när du konfronterar polisen med de

uppgifter du lyckats gräva fram.

Du måste vara beredd på att mycket inom organisationen kretsar kring interna mål och facktermer vilket är en härva att reda ut.

Och du måste vara beredd på att de du pratar med ofta lägger över ansvaret på andra delar i organisationen och att de inte kan stå till svars för dem. Men när du väl har specifika frågor som rör just deras arbete eller roll möts du ofta med svar som att du saknar helhetssyn eller att frågan är mycket komplex och inte går att besvara med några enkla meningar. Varken inom polisen eller i forskarvärlden finns en enda person som vi lyckats få kontakt med som har en helhetssyn på hur polisen arbetar eller hur effektiva de är.

När man väl kommit igenom en lång fas med tvivel på sitt material, sig själv, sitt yrkesval och om man kan lita på sin egen research kommer nästa oväntade skede. Förnekelsen. När man presenterar sina resultat för polisen anses inte problemen vara problem, siffror känns inte igen, och uppenbara oegentligheter omnämns som information som ligger på en “nice to know”-basis. Det är då lusten till revansch blir som störst, man ser polisen som en motståndare man har lust att besegra. Spelet fortsätter, det gäller att se upp och reflektera, syna sina kort och spela ut dem rätt. Sällan får man polisens erkännande om att man faktiskt sitter med triumfkorten i sin hand.

När den långa och snåriga resan är över och man är framme vid att ens material är publicerbart bör man komma ihåg att det var precis den arbetsinsats man just gjort som rikspolischefen Bengt Svensson efterlyst.

# METODRAPPORT

## INLEDNING

Polisen ska jobba i medborgarnas intresse. De själva beskriver att uppdraget är att skapa trygghet och förebygga brott. Därför är det av yttersta vikt att de gör just det på bästa, mest effektiva sätt. En granskning av verksamheten är därför nödvändig för att klargöra om så inte är fallet.

De flesta svenska myndigheter har någon form av oberoende tillsynsmyndighet som granskar arbetet. Men inte polisen. Som det är nu ligger tillsynsansvaret på Rikspolisstyrelsen, den myndighet som har det yttersta polisiära ansvaret. Under det senaste årets debatt har både politiker och högt uppsatta poliser framfört krav på att skapa en fristående myndighet som utreder polisen, men inget har hittills hänt. I mars 2012 väntas dock att ett sådant förslag presenteras av den parlamentariskt tillsatta Polisorganisationskommittén som utreder möjligheterna för en ny polisorganisation.

Trots att en granskning av polisens verksamhet både är nödvändig och har välkomnats av rikspolischefen Bengt Svensson så har vårt arbete mött en rad svårigheter. Att få ut centrala uppgifter om polisverksamheten i Storgöteborg, som bemanningsscheman, har fått nej med hänvisning till att kriminella element kan dra nytta av dem. Med respekt för det argumentet har vi ändå haft utgångspunkten att polisens arbete är såpass viktigt att en granskning ligger i allmänhetens intresse.

Att så mycket av polisens verksamhet är hemlig har även återspeglats i de intervjuer vi har gjort. Det har varit svårt att närma sig polisens arbete på en mer detaljerad nivå. Det krävs en undersökning av den här omfattningen för att man ska kunna ta fram och kontrollera uppgifter, ha tid att reflektera och inte förlita sig på polisens egna utsagor. Det finns en överhängande risk att man som journalist i ett tidigt skede ger upp eller köper polisens egen bild rakt av.

Syftet med vår granskning har varit att undersöka om polisen verkligen lider av en så omfattande resursbrist som de ofta framför i media. Huvudfrågeställningen har varit att ta reda på om polisen i Göteborg arbetar på bästa och mest effektiva sätt.

## BAKGRUND

Ur ett journalistiskt perspektiv har det på senare tid gjorts få granskningar som grävt lika djupt ner i polisens operativa verksamhet som vi gjort. Det är den verksamhet som innefattar polisens ingripande-, utrednings- och brottsförebyggande arbete. Kritik och granskningar har gjorts i enskilda fall eller efter händelser som har sin orsak i direkta oegentligheter, exempelvis i Uppdrag Gransknings flertalet reportage om polisens arbete vid EU-kravallerna i Göteborg 2001 där nuvarande chef för länsordningspolisen, Erik Nord, var kommenderingschef. Men någon mer systematisk undersökning baserad på polisens statistik eller egna undersökningar utifrån allmänna handlingar har inte gjorts. Den granskning som Dagens Nyheter och journalisten Kristoffer Örstadius publicerade under hösten

2011 tangerade vår studies ämne, men var inte alls lika omfattande. Den baserades på polisens egen statistik över antalet larm som tilldelats kod 128, vilket innebär att polisen inte haft tid att rycka ut, samt på källor inom polisen. Vår granskning har utgått från siffrornas ursprung snarare än siffrorna som sådana.

Dessutom är vår undersökning intressant eftersom den aktualiserar forskning om polisens bemanning från 1990-talet. Vi har kunnat visa att polisens arbetstider inte följer brottslighetens toppar under dygnet, vilket är det resultat som Johannes Knutsson visade i sin rapport "När behövs polisen bäst" (1998). En tänkbar orsak till att det inte finns någon senare rapport som behandlar just den frågan är att svensk polisforskning är väldigt ung jämfört med exempelvis norsk forskning. Polistidningen skrev i september 2007 ett reportage om krisen inom svensk polisforskning då det vid den tidpunkten bara fanns en svensk polisprofessor i form av Leif GW Persson som utsågs 1991. Fram till i dag har det dock startats ett polisforskningscenter vid Uppsala universitet samt en doktorandkurs i polisvetenskap vid Linnéuniversitetet i Växjö.

## **ARBETETS GÅNG**

### **Så började det**

Det första fröet till det här arbetet såddes på Göteborgs-Postens redaktion. Under våren och sommaren 2011 ställde de ofta följande fråga: Hur kan det komma sig att Göteborgspolisen så ofta säger att de går på knäna samtidigt som de under de senaste åren fått mer poliser till sitt förfogande? Göteborgs-Posten, med nyhetsredaktör Sofia Dahlström i spetsen, drev tesen att de inte anpassat sin bemanning efter när brotten begås. Vi tyckte det lät intressant och valde att gå vidare med idén. Men var börja?

I ett tidigt skede koncentrerade vi oss på att begära ut polisens bemanningscheman. Tanken var att jämföra bemanningen med uppgifter om när under dygnet som det begås mest brott i Göteborg. I ett första skede fokuserade vi på när den uttryckande verksamheten lägger sitt krut i bemanningen. Senare begärde vi också ut uppgifter om när personalen på den utredande sidan arbetar. I båda fallen ville vi veta hur de bemannat fram till den första oktober, inte hur bemanningen såg ut för resten av året. Men Göteborgspolisen svarade nej. Deras motivering: om vi lämnar ut uppgifter om hur vi jobbade under årets första tio månader går det att lista ut hur vår bemanning kommer att se ut i framtiden eftersom vi jobbar enligt ett rullande schema.

Senare fick vi också nej till att få ut arbetsscheman för två isolerade veckor i oktober. Det var samma veckor som vi hade för avsikt att granska ur brottsynpunkt genom att begära ut alla upprättade händelserapporter. Deras nej var förväntat, men trots det nedslående eftersom vi hade en, kanske naiv, förhoppning om att de skulle gå oss till mötes. Möjligheten fanns att överklaga polisens beslut, men för oss var det meningslöst eftersom ett ja ändå inte hade kommit förrän efter deadline för det här arbetet.

## De eviga intervjuerna

Den polis som behandlade vår begäran heter Anders Fahlgren och är stabschef för polisområde Storgöteborg. Som kompensation för att han inte kunde ge oss de handlingar vi efterfrågade erbjöd han en intervju. Han menade att en del uppgifter kanske gick att lämna ut muntligt istället. Men när vi träffade honom upptäckte vi i samma sekund som han öppnade munnen att han inte alls tänkte ge oss något av det vi var ute efter. Han kunde uttala sig i principiella termer och beskriva verksamheten i "stora drag", men inte under några omständigheter vara konkret när det gällde siffror och scheman. Men trots nederlaget var vi inte redo att ge upp hoppet om vår vinkel. Genom intervjuer med poliser, både på chefspositioner och ute i de olika polisområdena, kunde vi skapa oss en bild mellan tumme och pekfinger av hur polisen bemannar.

Vi gjorde ett antal intervjuer med poliser på olika befattningar och inom olika delar av Göteborg, bland annat träffade vi en områdespolis (som vi lovat anonymitet) som dock beskrev polisen som en organisation utan en enda skönhetsfläck. Samtliga av de vi intervjuade avfärdade tesen om att polisen arbetar på fel tider. Istället beror problemen - de upplevda eller reella - på att just deras avdelning, rotel eller område är förfördelad. Ekonomiskt och/eller politiskt.

I detta skede upplevde vi precis det som vi på förhand blev varnade för av andra som granskat polisen: Organisationen är sluten som en mussla och för att kunna tränga igenom denna mur av tystnad - och i vissa fall total nonchalans - måste man ha bra källor på insidan. Det hade vi inte, och har det fortfarande inte.

Utöver Fahlgren och områdespolisen tog vi kontakt med en polis som vi kände sedan tidigare och som skulle kunna vara en utmärkt insiderkälla. Under arbetets tidiga skede var han ett bra bollplank och gav en bra inblick i hur Göteborgspolisen jobbar rent praktiskt, vilka arbetstider som gäller om man tillhör den uttryckande styrkan och så vidare. Vi bad honom om att få titta på hans schema, men när han fick reda på att polismyndigheten inte ville lämna ut samma uppgifter kände han sig obekvämt med att gå emot myndighetens officiella linje. Oavsett källskydd.

I det här läget kände vi att våra uppgifter var för luddiga och vår kunskap för liten för att lyckas ro granskningen i hamn. Vi vände oss både till polisfacket och till staben i Göteborg för att få hjälp med att distribuera en enkät till slumpvis utvalda poliser för att få ut uppgifter om polisens arbetstider genom frågor om arbetsmiljö och jobbet som polis. Men också här gick vi bet, både staben och facket sa nej. Det blev uppenbart för oss att vi inte kom längre på bemanningsspåret. Därför valde vi att byta fokus.

## Fixade egen data

Under arbetets gång hade vi flera samtal med polisforskaren Stefan Holgersson för att pröva nya infallsvinklar. Redan första gången vi träffade honom uttryckte han sig kritiskt till hur systemet med länskommunikationscentraler, LKC, fungerar. Det är den avdelning som förfogar över de polisiära resurser som finns tillgängliga för ingripandeverksamheten (IGV). I korta drag menade han att LKC:s struktur med operatörer som sitter på ett och samma ställe öppnar för långa uttryckningstider och dålig lokalkännedom eftersom de ska styra patruller som rör sig i hela länet. Tidigare var operatörerna utspridda på flera mindre kommunikationscentraler med färre patruller.

Efter diskussioner i gruppen bestämde vi oss för att begära ut de händelserapporter (HR) som tidigare kommit lite i skymundan på grund av arbetet med att få ut scheman. Det är rapporter som registreras på LKC i det läge att ett inkommande samtal bedöms som ett polisiärt ärende. Vi beställde först ut HR från två dagar i slutet av oktober, men vi insåg senare att ett bredare underlag var nödvändigt. Vi beställde ut HR från alla högprioriterade larm, så kallade prio1-larm, som inkommit i Storgöteborg under två veckor. Tanken var att granska vad som händer mellan tiden då ett larm kommer in till LKC fram till att polisen är på plats. Frågeställningarna som vi arbetade utifrån var "hur lång tid tar det innan Göteborgspolisen anländer till brottsplatsen efter att ett larm kommit in till LKC?", "vilka steg går larmet igenom under tiden?", samt i synnerhet frågan "vad beror det på när utryckningen drar ut på tiden?"

För att systematisera vår granskning gjorde vi upp ett kodschema och började koda efter det. Under kodningsarbetet stängde vi av alla analyserande tankegångar för att undvika fler plötsliga omsvängningar. Men när arbetet var klart gav siffrorna i kombination med fler samtal med Stefan Holgersson ett par andra intressanta spår. Det mest intressanta var att LKC inleder varje larmsamtal med att operatören börjar fylla i en händelserapport. Först därefter anropar operatören en radiobil som kan åka ut på larmet. Holgerssons kritik var att detta tar tid på bekostnad av vad som är själva syftet med hela verksamheten - att lösa brott.

Vi tyckte detta verkade vara en mycket intressant ingång. Polisen lägger alltså flera minuter på att fylla i information medan ett brottsoffer i värsta fall håller på att misshandlas till döds. Mycket riktigt visade våra händelserapporter att det ofta tog flera minuter mellan att ett samtal kom in till att en polisbil beordras till platsen.

Men när det gäller LKC i Västra Götaland (som får alla inkommande larm i Göteborg) visade det sig genom våra bakgrundsintervjuer att Holgersson har fel på en punkt. Fördröjningen beror inte på att operatören i början på varje samtal lägger mycket tid på att mata in uppgifter i händelserapporten, det tar i regel runt en halv minut. Vad som tar mest tid är att hitta en ledig bil, vilket senare visade sig ta i genomsnitt två minuter och tio sekunder. Vi tvingades konstatera att det inte fungerar att vinkla vår granskning på att polisen lägger tid på ovidkommande detaljer samtidigt som brott begås och gärningsmän kommer undan.

## **Polisen verkade för bra**

Under de första veckorna kantades vår exjobsresa av bakslag. Varje tes vi testade föll platt till marken och ingenting gick vår väg. Men vi vägrade ge upp och var övertygade om att det gick att "hitta grejen" i vårt HR-material. Vi fortsatte fokusera på att genomföra kodningen så grundligt som möjligt genom att lägga in alla tänkbara parametrar i kodschemat.

Allteftersom tiden gick blev beordringstiderna mer och mer intressanta. Genom våra bakgrundsintervjuer visste vi att polisens egna mål över hur snabba de bör vara, från det att ett HR registreras till att en patrull beordras till platsen, inte får överstiga fyra minuter. Vi tittade också på hur lång tid det tog från det att HR:et registreras till att patrullen kommit fram till platsen. Vid prio1-larm är polisens mål att polisen ska vara framme inom 20 minuter i 90 procent av fallen. När vi kodat klart vårt material hoppades vi på att få fram ett häpnadsväckande resultat, kort sagt att Göteborgspolisen är för långsamma. Men när vi räknat på det insåg vi att så inte var fallet. De klarade



“på plats”-målet i 87 procent av fallen, samt beordringsmålet att skicka ut en bil inom fyra minuter i nästan 90 procent av fallen. Vi blev nedslagna och frågade oss själva hur vi skulle kunna göra journalistik på det. Den dominerande känslan: vi har ingenting.

## **Jämförelse med SOS Alarm**

Då bestämde vi oss för att jämföra polisens utryckningstider med motsvarande tider från SOS Alarm för att se om polisen framstår som omständiga. Återigen blev vi besvikna. Det visade sig att SOS Alarm hade längre beordringstider än polisen och att deras “på plats”-tider inte heller är märkvärt bättre. Vi valde då att begära ut de genomsnittliga beordrings- och “på plats”-tiderna från polisen i Stockholm för att göra en jämförelse. Men nederlagen fortsatte, Göteborgspolisen stod rakryggade även i denna jämförelse och hade fem sekunder kortare beordringstider än stockholmarna.

Under dagarna efter dessa resultat lade vi mycket tid på att diskutera hur vi skulle kunna komma vidare. Men tiden började rinna ifrån oss, känslan var att vi i bästa fall hade material för att skriva en informativ broschyr om LKC. Vid det här laget var vi så trötta på granskningens alla motgångar att vi meddelade vår handledare Torsten Malmström att vi enbart satsade på att bli godkända. Alla tidigare planer på att bli publicerade i GP lades på is.

## **Motgångarna vändes till framgångar**

Men skam den som ger sig. Under en av de efterföljande dagarna gick Christopher igenom Stockholmspolisens statistik ännu en gång. Han såg att den statistiker från Stockholmspolisen som tagit fram siffrorna av misstag glömt att ta bort rådatan i excelfilen. I ett av kalkylbladen fanns beordringstider från samtliga prio1-larm som kommit in till LKC från den första januari till den sista november 2011. Det var med hjälp av detta som Christopher såg ett mönster. Det fanns en stor skillnad mellan hur snabba polisen var på att beordra ut bilar under den första halvan av dygnet jämfört med den andra halvan. Men med vår vana av motgångar i bagaget vågade vi inte inse vårt genombrott omedelbart utan trodde att även det hade sina naturliga förklaringar.

Vi jämförde Stockholmssiffrorna med vårt kodade material från Göteborg. Vi fann exakt samma mönster här. Vi ringde och frågade Göteborgspolisens statistiker om vi kunde få ut motsvarande siffror för hela året även här. Svaret blev ja. Nu tänkte vi givetvis att här har vi lagt ner flera veckor på att koda ett material som hela tiden bara varit ett telefonsamtal bort. Men samtidigt måste vi konstatera att om vi inte gjort vår egen kodning skulle våra möjligheter att läsa siffrorna varit minst sagt begränsade rent kompetensmässigt.

Med de nya siffrorna föddes nytt hopp. För att tala på journalisters vis: på eftermiddagar och kvällar har brottslingen en halv minuts försprång på polisen. När vi några dagar senare hade ett förstautkastsmöte med Åsa Nicander presenterade vi ett material som hon ansåg vara alldeles för fejt vinklat. Hon menade att det var häpnadsväckande att polisen i ett av tio fall inte lyckas nå upp till sina egna beordringsmål. Varför hade vi inte vinklat hårdare på det? Vi avslutade mötet långt ifrån så nedslagna som vi påbörjat det. Uppryckningen var välkommen. Senare den dagen hade vi en bärande ansvarintervju med Erik Nord, chef för Länsordningspolisen. Med Nicanders uppfriskande pepp färskt i minnet gick intervjun riktigt bra. Vi fick svar på de centrala frågorna.

## Lärdomar, misstag och reflektioner

Vi har, som tidigare nämnts, under stora delar av arbetet upplevt att vi jobbar i en nästan ogenomtränglig motvind. Det finns, som vi ser det, två anledningar till det. Den första är att det är svårt att granska polisen. Organisationen är sluten. Information, även av alldaglig karaktär, lämnas bara ut högst motvilligt och de enskilda poliserna är oerhört lojala mot myndigheten. Våra intervjuer med representanter från polisen i Göteborg har, med enstaka undantag, präglats av frustration. Brister i organisationen avfärdas med svepande resonemang som ofta har landat i att vi inte vet vad vi pratar om. Inte ens när vi presenterat resultatet av vår undersökning har vi blivit tagna på allvar. Vi har blivit idiotförklarade och nonchalerade och våra frågor har ofta besvarats med häpnadsväckande plattityder.

Vi har med andra ord upplevt att den undersökande journalist som vill granska polisen måste ta sig an uppgiften med närmast omänsklig beslutsamhet. Det leder oss in på den andra anledningen till den ständiga känslan av uppförbacke i det här arbetet – vår egen obeslutsamhet. Vi har, för ofta och för lättvindigt, köpt polisens problemformuleringar och förklaringar till varför vi är fel ute. Istället för att stå upp för vårt material har vi låtit oss nedslås av luddiga “peka med hela handen”- resonemang. Istället för att bita oss fast vid våra huvudfrågor har vi låtit oss bli bortirrade i sidoresonemang. Värst var det i början av arbetet, när vi var nya på ämnet. Men även i slutfasen har vi kommit på oss själva med att kompromissa med våra resultat och med vad vi bestämt oss för att göra. Och här finns det all anledning att vara självkritiska.

Konsekvensen har blivit att vi haft svårt att spetsa till vårt material i den journalistiska presentationen. För stor respekt för intervjupersonerna och en överdriven redovisningsplikt har stundom gjort oss uddlösa. Vår förhoppning är emellertid att detta inte skiner igenom alltför mycket i slutversionerna av våra texter.

Många andra misstag vi begått under resans gång har också sitt ursprung i samma problematik. Vi har lagt mycket tid på att ifrågasätta vad det är vi håller på med och det har saktat ner oss och gjort att vi valt bort spår som kanske hade kunnat bära journalistisk frukt. Schema- och bemanningsvinkeln uppehöll oss länge. När vi inte fick ut scheman eller lyckades få ut en enkät valde vi att gå vidare. Kanske var det ett misstag. I stora drag vet vi ju hur polisen bemannar, men vi vågade inte lita på den information vi hade. I slutändan släppte vi inte bemanningsvinkeln helt. Men nu bygger den enbart på vad vi vet om polisens uttryckningstider under olika delar av dygnet. Inte på hur och när polisen faktiskt jobbar.

På det stora hela har det varit en mycket lärorik resa. Under perioder har vi varit modstulna, på gränsen till det slutgiltiga sammanbrottet. Men vi har inte gett upp. Vi har lärt av våra misstag och även om slutresultatet inte är alltigenom storslaget, så är känslan av att ha fört arbetet i hamn just det - storslagen.

# METOD OCH MATERIALANVÄNDNING

## MATERIAL

Studiens undersökning baseras i huvudsak på insamlat material i form av allmänna handlingar från polisen. Förutom dem har ett stort antal intervjuer genomförts, samt tidningsartiklar och forskningsrapporter lästs.

### Tidningsartiklar och rapporter

Vårt arbete började med att vi skannade av nyhetsmedier och tidskrifter efter artiklar om att polisen inte utnyttjar sina resurser på bästa sätt. De mest betydelsefulla artiklarna var Dagens Nyheters granskning från hösten 2011, "Polislarmen" om att polisen missar att åka ut på viktiga larm, en text från Fokus 2008 som diskuterade frågan om polisens problem med ineffektivt berodde på lathet eller resursbrist, samt ett par mindre nyhetsartiklar om det missnöje som fanns bland poliser i Göteborg. Dessutom använde vi ett par intressanta debattartiklar som tog upp frågan om polisens effektivitet, bland annat från rikspolischefen Bengt Svensson i DN i februari 2011. Utöver det läste vi relevanta artiklar i Polisförbundets tidning "Polistidningen", Rikspolisstyrelsens tidning "Svensk Polis" och den lokala personaltidningen för polisen i Göteborg "Länsmannen".

Tidningstexterna gav oss en bild av vilka problem hos polisen som är kända och som ofta debatteras. Förutom dem gav ett antal vetenskapliga rapporter en mer nyanserad bild av problemen med ineffektivitet och arbetstider. Vi har i huvudsak använt oss av Johannes Knutssons rapport "När behövs polisen bäst" (Knutsson, 1998) och Stefan Holgerssons avhandling "Yrke - polis. Yrkeskunskap, motivation, IT-system och andra förutsättningar för polisarbete" (Holgersson, 2005). De två studierna är de som bäst belyser det problemområde med bemanning och ineffektivitet som vi intresserat oss för.

För att få uppgifter om vilken typ av handlingar vi skulle kunna få ut från polisen och för att få namn på lämpliga kontaktpersoner har vi läst två examensarbeten skrivna vid Göteborgs universitet, "Vad påverkar skiftarbetande polisens matvanor under nattskiftet?" (Ståhl, 2006) och "Den kriminella utsidan - Etnisk profilering inom polisen i Göteborg" (Nilsson & Ursholm, 2011).

När vi valde ut våra artiklar och rapporter har vi i första hand gjort det utifrån våra frågeställningar om polisens effektivitet kontra arbetstider. Vi har valt sådant som ligger så nära både i tid och geografi som möjligt.

### Undersökningens intervjuer

För att få en bild av Göteborgspolisen använde vi oss av ett stort antal bakgrundsintervjuer. Totalt har vi gjort ett 30-tal intervjuer av olika karaktär. Av dem har 13 stycken varit av primära, där vi pratat i en timme eller mer. Övriga är av sekundär karaktär, vilket betyder att de är tämligen korta och mest för att kunna få ut en viss sorts information eller för att kontrollera någon uppgift med andra läns polismyndigheter, samt rena bakgrundsintervjuer.

Den person som varit mest central och som vi gjort flest intervjuer med är polisforskaren Stefan

Holgersson. Med hjälp av diskussioner tillsammans med honom har vi funnit både vägar till information och möjliga arbetsmetoder att pröva. Han har dessutom gett oss det kritiska perspektiv på polisens effektivitet som genomsyrat vår studie.

Två centrala personer inom Göteborgspolisens har varit Patrik Ahlbom, sektionschef på Länskommunikationscentralen och Erik Nord, chef för Länsordningspolisen (LOP). De har både kunnat förklara mycket av hur polisen arbetar i dag och dessutom varit de två som fått stå till svars för våra resultat, alltså de som utgjort vår ansvarsutkrävande del av studien.

Vi valde ut vilka personer som vi skulle intervjua genom en form av "mun till mun"-metod. Vi har hela tiden fått rekommendationer av andra intervjupersoner om människor att prata med. Inom polisen är det naturligt eftersom ansvarsfördelningen och organisationen som sådan styr vem som är bäst att prata med. Men för att inte missa någon väsentlig aspekt har vi gjort långt många fler bakgrundsintervjuer än vad vi sedan använt i den journalistiska slutprodukten. I ett par fall har vi fått tips och kontaktuppgifter till lämpliga intervjupersoner via GP.

Utifrån ett kritiskt perspektiv har vi i huvudsak använt oss av forskaren Stefan Holgersson, dels eftersom hans resonemang bygger på en vetenskaplig grund, dels eftersom han är en av landets främsta poliskritiker och vanligt förekommande i medierapporteringen om polisen. Utöver honom har vi pratat med Urban Nuldén vid Viktoriainstitutet. Dock tangerar inte våra frågeställningar hans forskning på samma sätt som i fallet med Stefan Holgersson. Johannes Knutssons rapport (1998) har vi använt som en viktig källa utan att ha pratat med honom personligen.

## **Undersökningens datamaterial**

De data som studiens undersökning vilar på kommer från polisens händelserapporter. Initialt begärde vi ut samtliga HR som upprättats under veckorna 43 och 44. Men eftersom det var 5 939 stycken skulle det ta för lång till att få ut dessa på grund av att varje enskild rapport måste sekretessgranskas. Detta för att vittnes- och gärningsmannauppgifter är skyddade av sekretesslagen. I det skedet beslöt vi oss för att istället plocka ut alla HR som upprättats under två specifika datum. Vi valde måndagen den 24 oktober samt fredagen den 28 oktober för att få en vardag före löning då det är lite att göra samt en löningsfredag då det är mycket att göra, baserat på information från polisen själva om när den största belastningen ligger under en månad. Den 24 oktober var det 364 stycken HR och den 28 oktober var det 480 stycken, vilket gör att vi totalt fick ut 844 stycken händelserapporter.

Vi bestämde oss för att bara koda in de mest akuta larmen för att bedöma om polisen är snabba nog och om de utnyttjar sina resurser optimalt. Därför valde vi att koda de larm som var bedömda som prio1 och prio2, vilket totalt var 215 händelserapporter. Allteftersom arbetet fortskred insåg vi att de rapporter med prio1 var mest intressanta, vilket enbart var 29 stycken från 24:e och 28:e oktober. Det var alldeles för lite data att analysera, varför vi bestämde oss för att begära ut samtliga händelserapporter med prio1 som var upprättade under veckorna 43 och 44. Det blev totalt 259 stycken, vilket utgör det material som vi i huvudsak baserat vår studie på.

Efter det att den nya omgången med händelserapporter kodats in enligt vårt kodschema bestämde vi oss för att kontakta LKC i Stockholm respektive Malmö för att få fram siffror som motsvarade våra resultat och som var jämförbara med Storgöteborg. Detta kom vi på efter att en controller i Göteborg skickat oss en fil med framräknade medeltal för hela året. Vi tänkte att det borde gå att få fram motsvarande medeltal från andra län. När vi fick ut uppgifterna från Stockholm upptäckte vi att personen som gjort körningen hade glömt att ta bort all rådata från hela året med alla beordringstider på samtliga Stockholms prio1-larm. Vi insåg därmed att vi kunde begära ut exakt de siffrorna som vi suttit och kodat, fast för hela året. På så sätt fick vi tider från 5 361 prio1-fall i Storgöteborg från 1 januari till 30 november 2011.

## **ARBETSMETODER**

För att göra studien har vi kombinerat kvalitativa och kvantitativa arbetsmetoder även om det största fokuset legat på en kvantitativ analys. Den består av ett kodningsarbete av de insamlade händelserapporterna från vecka 43 och 44 enligt det framarbetade kodschemat. Vid sidan av det har vi gjort bakgrundsintervjuer och läst in tidigare publicerat material inom området.

### **Inläsning av tidigare publicerat material**

För att få fram relevant bakgrundsmaterial har vi gjort sökningar i olika typer av databaser och på internet i största allmänhet. Genom Google har vi hittat artiklar från nyhetsmedier. Dessutom har vi gjort sökningar genom Mediarkivet och Artikelsök för att hitta artiklar från de senaste åren, framförallt från Göteborgsområdet eftersom det är där undersökningen har sitt fokus. Sökningarna har utförts genom olika kombinationer med ordet "polis" och "effektivitet", "Beatrice Ask", "granskning", "resurser", "LKC", "Länskommunikationscentral", "polisutredning" och "kritik". Vid sidan av databaser har vi läst de tre tidningarna "Svensk polis", "Polistidningen" och "Länsmannen" nummer för nummer ett par år bakåt i tiden för att sedan spara ner artiklar som vi ansåg beröra effektivitets och -resursproblematiken.

Studierna fann vi framförallt efter tips från Stefan Holgersson, men även genom egna sökningar efter avhandlingar och studentuppsatser med hjälp av framförallt sidan uppsatser.se.

### **Genomförande av intervjuer**

De intervjuer som vi gjort har antingen gjorts ansikte mot ansikte eller per telefon. Alla bakgrundsintervjuer har gjorts per telefon. Även bland de 13 primära intervjuerna har en del gjorts per telefon, men majoriteten dock har gjorts ansikte mot ansikte. I de fall där vi träffat intervjupersonerna har vi strävat efter att vara med alla tre, men ibland har vi varit två eller ensamma. Vår ambition har hela tiden varit att alla tre skulle vara med för att alla i gruppen skulle få en helhetsbild över arbetet. Dessutom bedömde vi inte att det på något sätt skulle påverka intervjuerna att vi var så många fler eftersom det mestadels var poliser i chefsbefattning och forskare vi intervjuade.

Eftersom tanken med granskningen var att göra en kvantitativ undersökning med hjälp av data från händelserapporterna gjorde vi aldrig någon intervjuguide inför intervjuerna, vilket vi annars hade gjort om det varit en mer kvalitativt inriktad studie. Nu förberedde vi frågor inför varje intervju baserat på de kärnfrågor vi ville ha svar på just då och i förhållande till den intervjuades ställning, för att senare följa upp dessa intervjuer med kortare telefonintervjuer i de fall där nya rön dök upp i behandlandet av intervjumaterialet.

Majoriteten av intervjuerna gjordes för att inhämta kunskap om hur polisens arbete fungerar inom allt från bemanning till hur patruller beordras ut av LKC. De flesta av de primära intervjuerna har bandats för att vi sedan skulle kunna gå igenom dem bit för bit, logga dem, samt kunna transkribera hela eller vissa delar. Ansvarsintervjun med Erik Nord var den enda som transkriberades fullt ut, de övriga lyssnade vi igenom och transkriberade bara de viktigaste delarna ifrån.

## **Statistisk bearbetning**

Det kodschema vi använde gjordes i två versioner, en version som tillämpades i den första kodningen av HR-rapporterna från den 24 och 28 oktober, samt en uppdaterad version som användes för att koda händelserapporterna från de två veckorna (se bilaga 3). Eftersom den senare versionen är den som utgör grunden för det material som vår undersökning bygger på är det också kategorierna från det som redovisas nedan.

### **Dag**

Det datum som händelserapporten upprättades på. Angavs för att vi skulle kunna korsköra annan statistik mot olika dagar.

### **HR nr**

Det specifika nummer som den rapporten har (Alla HR varje dygn får ett eget nummer enligt principen XXXX). Angavs för att säkerställa att dubbelinmatningar inte skett.

### **Prio**

Den prioritet som står på rapporten, vanligtvis 1 -omedelbart, 2 -hög, 3 -rutin eller 4 - Ej uttryckning. I vårt fall blev alla inmatade som 1 -omedelbart eftersom vi enbart begärde ut just dem. Kategorin fick ligga kvar ändå eftersom vi började kodarbetet genom att mata in både prio1 och 2 från den 24 och 28 oktober.

### **Plats**

Angav vilket geografiskt område som händelsen inträffade i, exempelvis Majorna eller på Avenyn. Angavs för se eventuella skillnader mellan områden. Användes dock aldrig.

### **Operatör**

Initialerna på den eller de operatörer som arbetat med den specifika rapporten. Angavs för att se eventuella skillnader mellan olika operatörer. Användes dock aldrig eftersom olika operatörer har olika roller i arbetet.

### **Påbörjad**

Den tid då samtalet kom in till operatören på LKC. Angavs för att vi skulle kunna göra beräkningar på polisens ledtider i beordringsförfarandet.

### **Registrerad**

Den tid då operatören sparat rapporten i systemet. Det innebär att det inkomna larmsamtalet bedöms som ett polisiärt ärende och att andra operatörer kan ta vid på samma HR. Angavs för att vi skulle kunna göra beräkningar på polisens ledtider i beordringsförfarandet.

### **Beordrad**

Den tid då en operatör fått bekräftat av en polispatrull att de kommer att åka till den plats larmet kommer från. Angavs för att vi skulle kunna göra beräkningar på polisens ledtider i beordringsförfarandet.

### **På plats**

Den tid polispatrullen tryckt 02 i sitt kommunikationssystem vilket innebär att de befinner sig på plats. Angavs för att vi skulle kunna göra beräkningar på polisens ledtider i beordringsförfarandet.

### **Åtgärds kod**

Den kod som polisen rapporterar in till LKC, exempelvis 114 för falsklarm. Angavs för att se vilken betydelse olika typer av åtgärder haft för ledtiderna. Användes dock aldrig.

### **Antal patruller**

Det antal polispatruller som skickats till platsen. Angavs för att ge ett storleksmått på den aktuella händelsen.

### **Kommentar**

Övriga kommentarer om händelserapporten. Här skrev vi in anteckningar för att bli varse om det är något som bör beaktas i ett visst HR eller för att ge mer information om själva ärendet.

### **Angett R313**

Angavs med ja eller nej och syftar på relationskoden R313, vilken innebär att beordringstiden gått över de fyra minuter som är LKC:s målsättning. Fanns med eftersom vi sett att koden ofta utelämnats även i de fall då beordringen tog tid. Enligt Patrik Ahlbom ska den koden alltid in om tiden överstiger fyra minuter.

### **Inom måltid 15**

Angavs med ja eller nej för att se om patrullen hunnit fram till platsen inom 15 minuter. Det är den tid polisen har som mål för att vara på plats som anges i polisens årsredovisning.

### **Inom måltid 20**

Angavs med ja eller nej för att se om patrullen hunnit fram till platsen inom de 20 minuter som är Rikspolisstyrelsens målsättning. Kravet är att patrullen ska vara på plats inom 20 minuter i 90 procent av alla prio1-larm. Angavs för att avgöra hur väl polisens måluppfyllelse stämmer överens.

## **Så genomfördes kodningen**

Alla HR levererades från polisen som PDF-filer med 50 rapporter i varje. Det gjorde att vi enkelt kunde dela upp filerna mellan oss. När vi kodade de första tre filerna satt vi alla tre tillsammans och kommunicerade om inmatningarna för att vi skulle göra på samma sätt. Senare under kodningsarbetet frågade vi alltid varandra om hur vi skulle göra i de fall då tveksamheter uppstod. Faktumet att vi kodade in alla upprättade HR med prio1 och prio2 från den 24 och 28 oktober gjorde att vi sedan hade god koll på kodschemat när vi började koda in de båda hela veckornas prio1-rapporter.

## VÅRA METODVAL

Det finns flera förklaringar till att vi valde den metodkombination som vi gjorde. En tidig plan var att genomföra en enkät bland ett slumpvis urval anställda inom Göteborgspolisen för att ta reda på hur de arbetade. Men det visade sig att inte heller en enkät skulle vara en framkomlig väg. Polisens stab ville inte hjälpa oss eftersom de ansåg att myndighetens personal är överbelastade med enkäter. Kravet i så fall var att enkäten skulle beröra ett område som är "i samklang med myndighetens intentioner", vilket innebär att polisen själva skulle få ta del av resultatet och det var ett krav som vi inte kunde acceptera. Även facket fick frågan, men eftersom de inte organiserade de civilanställda utslöt vi den möjligheten. Därför fick vi köra på det kvantitativa spåret och göra analys av händelserapporterna för att på så vis få svar på våra frågor om polisens effektivitet. Problemet var att vi inte hade någon kompetens att tolka de data som finns i händelserapporterna. Men efter att ha gjort ett stort antal bakgrundsintervjuer arbetade vi upp den kompetensen med hjälp från flera källor inom polisen. I och med bakgrundsintervjuerna fick vi också kunskap om de största fallgröparna och kunde därmed undvika dem.

Den metod som vi skulle kunna ha valt som alternativ till den kvantitativa analysen hade varit en renodlad kvalitativ intervjustudie på ett systematiskt sätt. Men den främsta orsaken till att det alternativet utslöts berodde på den högra grad av subjektivitet som styr uppfattningen om när polisen bör arbeta. I en sådan studie hade vi kunnat dra slutsatser om vad polismän anser om sina arbetstider, effektivitet och organisation till skillnad mot slutsatser om hur det faktiskt ligger till, vilket vi nu kan uttala oss om genom de siffror vi har.

Som en slutkläm på diskussionen om våra metodval anser vi att den väg vi valt är mycket kreativ. Vi har kunnat dra slutsatser trots att vi inte fått ut det material vi ansåg oss behöva inledningsvis. Upplägget från GP var att få ut scheman och i kombination med händelserapporter kunna dra slutsatser om polisens arbetstider. Trots att vi inte fick ut polisens konkreta scheman kunde vi dra slutsatsen att de arbetar på fel tider tack vare ett laborerande med olika körningar av statistikmaterialet i Excel. Detta ska också sättas i relation till att vi fick rådet av Jan Strid, universitetslektor i medie- och kommunikationsvetenskap, att byta ämne eftersom han ansåg att studiens framgångsmöjligheter var beroende av om vi kunde få ut polisens scheman eller ej.



# GRANSKNINGENS RESULTAT

För att få fram resultat från våra inkodade 259 händelserapporter började vi göra ett antal olika beräkningar i Excel. Vi började med att räkna ut differensen mellan de olika ledtiderna. Först ut var skillnaden mellan tiden "påbörjat" och "registrerat". Medeltiden där blev 44 sekunder och medianvärdet 33 sekunder. Det tar alltså i snitt 44 sekunder för LKC:s operatörer att bedöma om det inkommande samtalet är ett polisiärt ärende i de fall där det bedömts vara prio1-ärende.

Nästa uträkning gällde differensen mellan tiderna "registrerat" och "beordrat". Det är den differens som är vår studies mest centrala del eftersom det är den tid som det tar för operatören att hitta en ledig patrull och sedan beordra ut den till aktuell plats. I genomsnitt tog det två minuter och fem sekunder under våra analyserade veckor, medianvärdet är en minut och 36 sekunder. Orsaken till att vi använder oss av genomsnittsvärdet och inte medianvärden i den journalistiska presentationen är för att polisen själva använder genomsnittsvärdet i sin statistik. Det är det värde som avgör om de har nått sitt mål på fyra minuter eller inte, vilket de alltså gör. Här ska tilläggas att vi har tagit bort de fall där tiden mellan registrerat och beordrat överstigit 20 minuter just för att genomsnittstiden inte ska skjutas i höjden. Bland våra egenkodade rapporter strök vi ett fall och bland siffrorna över hela året strök vi 18 fall. Detta gjorde vi på inrådan från den statistiker vi pratat med i Stockholm som satte ett tak på 20 minuter. De beordringar som tar längre tid än så bär oftast på någon typ av felaktighet eller tveksamhet, exempelvis att en anmälare ringt tillbaka till LKC och dragit tillbaka sin anmälan, att anmälaren inte vet den exakta platsen för brottet och liknande. Den genomsnittliga beordringstiden under hela året är två minuter och 10 sekunder, vilket visar att vår kodning från "våra" två veckor ligger inom en rimlig felmarginal. Det skiljer enbart fem sekunder.

Den sista uträkningen vi gjorde var snitttiden mellan "påbörjat" och "på plats". I 80 av de 259 fallen fanns ingen "på plats"-tid angiven. Förklaringarna till det är vanligtvis att polispatrullen prioriterat ett ingripande framför att knappa in koden "02" på sin kommunikationsradio när patrullen väl var på plats. Därför har vi data från 178 fall. De visade att i 79 procent av fallen var patrullen på plats inom 15 minuter, samt i 87 procent av fallen var patrullen på plats inom 20 minuter.

Nästa steg vi gjorde var att börja beräkna procent på tiderna, framförallt på dem mellan registrerat och beordrat. Den första uträkningen, hur många procent som överstigit målet på fyra minuter var 11 procent, det vill säga 29 fall. När vi fick siffrorna över hela året var de ungefär desamma, 10 procent. Det motsvarar 551 fall av totalt 5 361 prio1-händelser. Utifrån hela årets siffror räknade vi också ut att 20 procent av alla beordringar sker inom en minut, samt att i 40 procent av fallen tar det längre tid än två minuter (se tabell 1).

Det var efter detta som vi gjorde en beräkning som ledde till att vi hittade vår studies huvudresultat. Vi gjorde den först på våra egna inkodade fall och när vi fått siffrorna över hela året även på dem. Vi märkte att mönstret var detsamma. Det vi gjorde var att plocka ut de fall där beordringen tagit längre tid än fyra minuter över dygnets samtliga timmar. Då såg vi att 28 procent, eller 153 fall låg i tidspannet från klockan 00 till klockan 12. De resterande 398 fallen, 72 procent, låg under dygnets andra hälft, alltså mellan klockan 12 och 24. Detta bekräftas också om man jämför genomsnittstiden för beordringar mellan 00 och 12, vilken är en minut och 55 sekunder, med genomsnittstiden mellan 12 och 24 som är 26 sekunder längre, det vill säga två minuter och 21 sekunder (se tabell 1).

Om man bryter ner dygnet i fyra delar istället för två ser det ut som i tabell 1 nedan. De två sista kolumnerna visar hur det totala antalet inkomna prio1-fall fördelar sig över dygnet. Där kan man också se att det skiljer 39 sekunder i medeltiderna mellan morgontimmarna och kvällstimmarna.

**Tabell 1. Beordringstider på över fyra minuter under olika delar på dygnet**

Klockslag	Antal över 4 min	Procent	Antal HR prio 1	Procent	Medeltid, beordring
00:00-05:59	110	19,9	1348	25,1	02:01
06:00-11:59	43	7,8	800	14,9	01:45
12:00-17:59	187	33,9	1546	28,8	02:17
18:00-23:59	211	38,3	1667	31,2	02:24
TOTALT	551	100	5361	100	02:10

Det finns ett tydligt mönster i att beordringstiderna ökar med antalet registrerade akuta larm. De flesta akuta larm och de längsta beordringstiderna ligger mellan klockan 18 och 24. Enligt våra bakgrundsintervjuer är orsaken till de längre tiderna att det tar mer tid för operatörerna att hitta en ledig patrull. Det är också då de flesta beordringstiderna ligger som överstiger målet på fyra minuter. Detta leder till vår slutsats att polisen i Storgöteborg bemannar fel eftersom medeltiderna och antalet tider som överstiger fyra minuter borde i en balanserad bemanning vara jämt fördelade över dygnets timmar för att svara mot de klockslag då det är som mest att göra. Slutsatsen får även stöd av Johannes Knutssons rapport "När behövs polisen bäst" (1998) där han påvisar ett liknande mönster.

För att säkerställa så att inte de mer händelseintensiva fredags- och lördagsdyggen skulle vara en förklaring till den snedfördelning som finns presenterad i resonemanget ovan bröt vi ner värdena på varje veckodag (se tabell 2). Det visade sig att lördagar är den dag då antalet beordringar som överstiger fyra minuter är som mest jämnt fördelat över dygnets två delar, vilket betyder att den extrabemanning som sätts in under viss helgtid är tillräcklig för att möta larmtoppen på kvällen. Siffrorna visar också att vardagskvällar är de kvällar då LKC:s operatörer har störst problem med att hitta lediga patruller inom fyra minuter. Extra anmärkningsvärt är måndagar (se tabell 2).

**Tabell 2. Beordringstider på över fyra minuter fördelat över veckodagar**

Dag	Antal över 4 min	Procent	Procent mellan 00:00 och 11.59	Procent mellan 12:00 och 23:59
Fredag	88	10,9	22,7	77,3
Lördag	99	10,5	48,5	51,5
Söndag	73	10,0	41,1	58,9
Måndag	67	9,0	9,0	91,0
Tisdag	65	9,5	18,5	81,5
Onsdag	79	11,1	24,1	76,0
Torsdag	77	10,5	22,1	77,9

Orsaken till att dygnet är delat i två delar mellan 00:00 och 11:59 samt 12:00 och 23:59 är för att på tydligaste sätt åskådliggöra de skillnader som finns mellan natt-, morgon- och förmiddagstimmarna samt eftermiddag- och kvällstimmarna. Eftersom arbetsbelastningen är högre för polisen under de två senare (enligt tabell 1) så är de intressanta att jämföra med de tider då det är som minst att göra. Det är på så vis vi har kunnat se att bemanningen är felaktig, siffrorna borde ha varit 50/50 om polisen bemannat rätt.

En sista beräkning som vi gjorde var att bryta ner alla beordringar som överstiger fyra minuter efter brott (se tabell 3). Det visade sig att stöldbrott, rattfyllor och skadegörelser är de brott där andelen beordringar som tar över fyra minuter är som störst. Men även om de lite mildare brotten ligger i topp har prio1-fall som misshandel, självmord och trafikolyckor en andel som överstiger 10 procent. Inbrott och överfallslarm ligger betydligt lägre och under snittet. Att andelen överfallslarm som överstiger fyra minuter är såpass låg trots att det är så många fall beror troligtvis på att larmen är automatgenererade och inte kommer från någon fysisk person. Därför vet inte operatören så mycket om ärendet. Av de 36 överfallslarm som vi kodade fick över hälften, 20 stycken åtgärds-koden 114, vilket innebär att det var falsklarm.

**Tabell 3. Beordringstider på över fyra minuter fördelat på olika typer av brott**

Brott	Antal	Antal över 4 min	Procent	Medeltid
Stöld	159	28	17,6	00:02:41
Stöld i butik	311	52	16,7	00:02:38
rattfylla	270	42	15,6	00:02:34
Skadegörelse	146	21	14,4	00:02:28
Kontroll	316	43	13,6	00:02:28
Själv mord	223	28	12,6	00:02:26
Misshandel	481	56	11,6	00:02:18
Trafikolycka	408	42	10,3	00:02:06
Inbrott	518	36	6,9	00:01:58
Larm överfall	891	36	4,0	00:01:30

## PUBLICISTISKA BESLUT

Vi har gjort långa - nästan alltid bandade - intervjuer och det har tjänat oss väl. Men det har också ställt till med vissa bekymmer. Ansvarsintervjun med Erik Nord, chef för länsordningspolisen, pågick i över en timme. Transkriberingen av intervjun är nästan 40 000 tecken lång. Han gör många och långa irrelevanta utläggningar och bara vid ett fåtal tillfällen ger han oss raka, genomtänkta svar på våra frågor. Därför var det svårt att gallra ut pratminus till de journalistiska texterna. Framförallt i fråga/svar intervjun om blåljusutryckning. Vi valde att ta med lika delar vettiga som ovetliga svar (exempel: "nice to know och need to know". De irrelevanta resonemangen valde vi att helt bortse från.

Vårt samarbete med GP har lett till en del överväganden vad gäller publicering. Vi har märkt av de farhågor från universitetets sida som eventuellt skulle kunna uppkomma om man samarbetar med en redaktion, nämligen att kraven och förväntningarna skiljer sig åt. Efter sista mötet med GP då vi var relativt illa till mods efter många bakslag under arbetet så var just denna känsla påtaglig. Dels satt vi på en helt annan kunskap om polisen än vad GP gjorde, så vi kände att vi till viss del inte kunde uppfylla deras önskemål på grund av en rad olika skäl. Vi beslöt därför att satsa på en första version att lämna in till skolan och sedan ta diskussionen med GP efteråt om vad de skulle vilja ha annorlunda. I övrigt har vi inte brottats med publicistiska beslut.

Detta faktum att vi prioriterade skolan före redaktionen är en bidragande orsak till att vår slutgiltiga journalistiska presentation blev lidande. Resultatet blev tämligen torra texter och där konsekvenser för de drabbade brottsoffren saknas. Vi har därför arbetat om vår huvudtext efter det att detta arbete examinerats. Det är den omarbetade versionen som ligger med på sidan sex i denna version av arbetet. Det är också den version som GP kommer att publicera i slutet av februari 2011.

En annan orsak till att våra första texter blev torra berodde på att vi inte genomfört någon typ av deltagande observation, exempelvis fått åka med en polisbil under ett pass. Vi levde alltför länge i en osäkerhet om vad det skulle ge oss. Den typ av observation vi däremot hade funderingar på att göra var att besöka LKC under en kväll. Dock sprack det eftersom chefen för länsordningspolisen, Erik Nord, var skeptisk till att vi skulle få tillstånd för det. Även Patrik Ahlbom, sektionschef på LKC, sa att inga utomstående får komma in i operatörshallen. På frågan om vi kunde få stå utanför en fredagskväll, under de timmar larmen ökar, och göra fortlöpande intervjuer med en operatör om läget och hur de agerar så menade Ahlbom att de måste de friställa resurser för oss, vilket inte lär ske.

Under arbetet har vi varit stenhårt inriktade på att "hitta grejen" genom vår undersökning och på så sätt har vi haft för stor tyngd i det undersökande området jämfört med det journalistiska och dramaturgiskt mest effektiva berättandet.

## FORM, DISPOSITION OCH MÅLGRUPP

Den journalistiska slutprodukten har en tänkt utformning för att passa GP:s helgformat för större artikelserier. Tanken är en inledning med ett ingångsuppslag följt av ett nyhetsuppslag. Därefter kommer en sida med två texter angående de poliser i Göteborg som inte får köra med blåsljus.

Under i stort sett hela arbetets gång har vi diskuterat hur artiklarna skulle presenteras, även om det först var under den sista tredjedelen av kursen som vi började tänka i färdiga uppslag. Det är framförallt två alternativ vi jobbat med. Det första var om vi skulle bränna av allt på en dag, det andra var att dela upp det i flera dagars publicering. Vi valde tillslut att publicera allt på samma dag, trots att vi egentligen har två såpass olika saker som polisens bemanning och deras utbildningsproblematik. Vi valde så för att hålla ihop det som ett polispaket.

När det gäller artiklarna hade vi bekymmer att bestämma hur många det i slutändan skulle bli. Först tänkte vi skriva vår huvudartikel i två delar, en om att de kommer sent i var tionde akut fall och en om att de är som senast till larmen på kvällstid och därmed bemannar fel. Men eftersom det sistnämnda resultatet bygger på det första valde vi att göra ut det som en artikel. När det gäller artiklarna om blåsljusutbildningen var tanken att först skriva en artikel, men eftersom den blev väldigt lång gjorde vi två texter där en innehåller den ansvarsutkrävande biten.

Totalt blev det fyra artiklar. Granskningen inleds med en casetext på 3 400 tecken. Den är tänkt att fungera som intresseväckare. Därefter kommer vår huvudartikel som är på 4 400 tecken. På det uppslagets högerkant läggs en spalt med 1 000 tecken fakta med granskningens huvudresultat och

hur den är gjord. På nästa uppslag ligger en sida med de två blåljustexterna. De är på 3 400 respektive 2 100 tecken.

Eftersom vår journalistiska slutprodukt är tänkt att publiceras i Göteborgs-Posten är målgruppen baserat på deras prenumeranter, vilka bor i Västsverige och fördelar sig jämt mellan kön, ålder och utbildningsnivå.

Orsaken till att vi inte har redigerat våra artiklar beror på att vi har samarbetat med GP.

## KÄLLKRITIK

En möjlig fallgrop är att Stefan Holgersson är den enda forskare som kommer till tals i vår huvudartikel. Han har dessutom drivit tesen att polisen jobbar på fel tider och även hamnat i konflikt med Rikspolisstyrelsen på grund av det. Att vi kommer fram till samma sak kan ses som att vi springer hans ärenden. Vi måste också erkänna att vi i början lyssnade oerhört mycket på Stefan Holgersson då han var en av få som hade någon form av kritik att rikta mot polisen som organisation. Under arbetets visade det sig att hans resonemang på ett flertal punkter gick att argumentera emot, vilket också polisen gjorde. Därför kände vi efter några veckor in i studien att vi inte visste hur vi skulle förhålla oss till Holgersson och hans forskning. Under den sista intervjun med Holgersson då han fick svara på påståenden som kommit fram under vår ansvarsintervju med Erik Nord så gav han dock ett förtroendeingivande intryck eftersom han kunde ge svar på tal utifrån sin egen forskning.

Jörgen Lundälv, docent i trafikmedicin vid Umeå universitet, är den bärande intervjupersonen i texten om att många poliser i Göteborg saknar blåljusutbildning. Vi valde honom därför att han under en mycket lång tid har forskat på polisens utryckning. En första tanke var att använda Holgersson även här. Men vi valde bort honom därför att han för det första inte är lika kunnig på ämnet som Lundälv och för det andra får han mycket utrymme i våra andra texter.

## VALIDITET OCH RELIABILITET

Vi har inte behövt anstränga oss särskilt mycket för att säkerställa validiteten i den data vi har behandlat. I vårt kodschema har vi använt just de tidsvärdena som står angivna på händelserapporterna. Den tid som för oss har varit central är differensen mellan "registrerad" och "beordrad". Dessa båda tider står angivna i klartext på varje enskilt HR och är ingenting man behöver tolka. Polisen själva använder samma mått (differensen mellan "registrerad" och "beordrad") i sin egen statistik. Det som kan spöka är den mänskliga faktorn i själva överförandet av siffrorna från varje HR till Excel. Men själva tidsvärdena i sig är just dem vi har haft för avsikt att hela tiden undersöka och analysera.

Eftersom PDF:erna kom 50 åt gången, vilket gjorde att vi delade upp dem mellan oss innebar att vi eliminerat risken för att vi skulle ha kodat in samma händelserapport två gånger. Dessutom har varje händelserapport ett unikt nummer, vilket också minskar risken för att samma rapport kodas in två gånger. När all data var införd gjorde vi även 30 stickkontroller, tio var, på slumpvis utvalda HR som vi kodat in för att säkerställa att vi själva inte låg bakom några felkällor. Att vi valde 30 stycken berodde

på att vi ville nå över tio procent av totalt 259 stycken prio1-rapporter. Med denna egna kontroll plus att polisens egna siffror över hela året som ligger inom felmarginalen +/- 5 procent jämfört med de två veckor vi studerat så vågar vi påstå att våra siffror är trovärdiga. Om vi skulle göra om studien eller om andra skulle försöka göra om samma sak så kommer resultatet med största sannolikhet att bli detsamma. Studiens reliabilitet är därför uppfylld.

## FELKÄLLOR

Patrik Ahlbom och Erik Nord menar att tidsangivelserna i händelserapporterna inte är tillförlitliga. Det förekommer att LKC-operatörerna inte skriver in vad som händer i samma ögonblick som det händer, menar de. Med andra ord smyger det sig in felaktiga tidangivelser i händelserapporterna. Nord, som är chef för länsordningspolisen i Göteborg, försökte under intervjun avfärda hela vår granskning med det argumentet. Vi invände att polisen själv använder sig av statistiken i olika sammanhang och att vårt underlag är så stort att felkällorna tar ut varandra. Ett resonemang som Nord motvilligt köpte.

För vårt andra huvudresultat att polisen inte bemannar när brotten begås spelar dessa eventuella felkällor en minimal roll. Det eftersom de i så fall ligger jämt fördelade över hela dygnet och inte under en specifik tid.

## GENERALISERBARHET

Våra siffror och resultat gäller endast Storgöteborg och vi kan därför inte uttala oss om hur det ser ut på andra ställen i landet. Men om man ska gissa så tänker vi oss följande:

- Då LKC i Göteborg har hand om alla larm i Västra Götaland så bör det inte vara någon skillnad mellan Storgöteborg och övriga länet.
- Många LKC är dessutom uppbyggda på liknande sätt och alla upprättar samma händelserapport vid ett larm. Detta kan ge förningar om hur det ser ut på andra ställen i landet, kanske främst storsdagsregioner som Stockholm och Skåne/Blekinge.
- Om inte annat så har vår metod öppnat för att göra liknande undersökningar inom andra län/polismyndigheter.
- Stefan Holgersson instämmer i att våra resultat går att applicera på alla 21 polismyndigheter.

## KÄLLSKYDD

Under arbetets gång är det tre personer som har velat vara anonyma. Dels är det en polis som gav oss bakgrundsinformation men som inte vill att hans namn figurerar i det här sammanhanget. Han citeras inte i text och det är bara Gustav som vet vem han är. Ytterligare en polis inom piketstyrkan i Storgöteborg har gett oss bakgrundsinformation via Björn och förekommer heller inte eller citeras i någon text. Den tredje polisen som lovats anonymitet är en Områdespolis som Gustav och Christopher träffade för att göra en bakgrundsintervju. Ingen av dessa tre personer har heller kunnat tillföra någon information.

## ETISKA ÖVERVÄGANDEN

I ett tidigt skede av arbetet diskuterade vi huruvida ett offentliggörande av polisens arbetstider och bemanning skulle underlätta för kriminella att begå brott. Vi enades om att skulle vi komma över den typen av information så tar vi den diskussionen då. Men eftersom polismyndigheten i Västra Götaland varit så föredömligt sparsmakade med att lämna ut information så har vi aldrig behövt återvända till den frågeställningen. Att vi går ut med att polisen, som vår undersökning visar, är något långsammare under vissa delar av dygnet, tycker vi inte uppfyller kriterierna för att vara ett etiskt övervägande.



# KÄLLFÖRTECKNING

## SKRIFTLIGA KÄLLOR

### Böcker

Hanson, N. (2009). Grävande journalistik. Stockholm: Ordfront Förlag.

### Rapporter

Ahlberg, J. (2002). Varför har brottsuppleringen minskat? En analys av orsakerna. (Rapport 2002:4). Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Begler, A-M. (2000). Polisens organisation och verksamhet. En fortsatt granskning av närpolisreformen. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Gustafsson, Y & Pauloff, A.(2011). Riksdagens och regeringens styrning av Polisen. (Polisorganisationskommittén, Ju 2010:09). Stockholm: Statskontoret.

Holgersson, S. (u. å.). Legitimitetsskapande särkoppling. (Forskningsgruppen VITS). Linköpings Universitet, Institutionen för ekonomisk och industriell utveckling.

Holgersson, S. (2000). Yrke: POLIS - Yrkeskunskap, motivation, IT-system och andra förutsättningar för polisarbete. Doktorsavhandling, Linköpings universitet, Institutionen för datavetenskap.

Knutsson, J. (1998). När behövs polisen bäst? En analys av uttryckningsverksamheten vid polismyndigheten i Stockholms län. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Landal, J & Norman, H. (2010) Polisens brottsförebyggande arbete – har ambitionerna uppnåtts? (RiR 2010:23). Stockholm: Riksrevisionen.

Nilsson, C & Ursholm, J. (2011). Den kriminella utsidan - Etnisk profilering inom polisen i Göteborg. Journalistikexamensarbete, Göteborgs universitet, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation.

Ståhl, S. (2006). Vad påverkar skiftarbetande polisens matvanor under nattskiten? – En kvalitativ studie med fokus på miljörelaterade och kognitiva faktorer. Examensarbete, Göteborgs universitet, Institutionen för hushållsvetenskap.

### Tidskrifter

Jansson, C. (2011). Vi ska arbeta de tider då medborgarna behöver oss. Länsmannen. nr. 1/2011.

### Tidningsartiklar hämtade från online-databaser

Nitz, L. (2011, 13 oktober). "Hög tid att regeringen tar ansvar för polisens arbete". Dagens Nyheter, s. 6. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 5 oktober). Justitieministern kräver bättre resultat. Dagens Nyheter, s. 8. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 2 oktober ). Uppblåsta siffror över uppklarade brott. Dagens Nyheter, s. 8. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 27 oktober). Ledningen skrev av larmet direkt. Dagens Nyheter, s 8. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 23 september). Kravet: En ny myndighet ska granska polisen. Dagens Nyheter, s. 8. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 21 september). "Vi vill hjälpa till - men kan inte". Dagens Nyheter, s. 13. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 20 september). Storsatsning på nya poliser - som får kontorsjobb. Dagens Nyheter, s. 8. Hämtat från Mediearkivet.

Örstadius, K. (2011, 19 september). Offren larmar - men ingen kommer. Dagens Nyheter, s. 8. Hämtat från Mediearkivet.

#### **Artiklar från tidskrift/dagstidning, hämtad från webbsida**

Grahn, O. (2010, september 13). Ilskan växer i Göteborg. Polistidningen. Hämtat 2012-01-03 från <http://polistidningen.se/2010/09/ilskan-vaxer-i-goteborg>.

Grahn, O. (2007, september 5). Polistidningen i kris. Hämtat 2012-01-04 från <http://polistidningen.se/2007/09/polistidningen-i-kris>.

Hjorth, A. (2011, Mars 31). Nya arbetstider upprör. Polistidningen. Hämtat 2012-01-03 från <http://polistidningen.se/2011/03/nya-arbetstider-uppror>.

Jedvik, H. (2008, Januari 8). Missnöjet växer hos polisen. Göteborgs-Posten. Hämtat 2012-01-03. från <http://www.gp.se/ekonomi/1.158268-missnojet-vaxer-hos-polisen>.

Nilsson, I. (2010, Januari 20). Så många poliser saknas i Göteborg. Göteborgs-Tidningen. Hämtat 2012-01-03 från <http://gt.expressen.se/nyheter/1.1851847/sa-manga-poliser-saknas-i-goteborg>.

Nilsson, P. (2011, September 23). Man sköts ihjäl - polisen dröjde i över en timme. Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/man-skots-ihjal---polisen-drojde-i-over-en-timme>.

Persson, D & Rex, M. (2008, September 12). Missnöjda poliser vill slippa nytt schema. Sydsvenskan. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.sydsvenskan.se/malmo/article367257/Missnojda-poliser-vill-slippa-nytt-schema.html>.

Schoultz, E. (2011, Oktober 24). RPS: Stoppa undan laptopen vid bilfärd. Polistidningen. Hämtat 2012-01-03 från <http://polistidningen.se/2011/10/rps-stoppa-undanlaptopen-vid-bilfard>.

Schoultz, E. (2011, November 9). Fler Östgotapoliser ska jobba skift. Polistidningen. Hämtat 2012-01-03 från <http://polistidningen.se/2011/11/flu-ostgotapoliser-ska-jobba-skift>.

Sundling, J. (2008, Februari 22). Polisen: För få eller för lata? Fokus. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.fokus.se/2008/02/for-fa-eller-for-lata>.

Svensson, B. (2011, Februari 6). "Så här ska svensk polis bli mer effektiv och modern". DN Debatt. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/debatt/sa-har-ska-svensk-polis-bli-mer-effektiv-och-modern>.

Tanaka, S/TT. (2011, September 27). Anmälningar mot poliser utreds inte. Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/anmalningar-mot-poliser-utreds-inte>.

Örstadius, K. (2011, September 27). Man sköts ihjäl - polisen dröjde i över en timme. Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/man-skots-ihjal---polisen-drojde-i-over-en-timme>.

Örstadius, K. (2011, September 20). Polisen efter larmmissarna: Vi måste se över våra rutiner. Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/polisen-efter-larmmissarna-vi-maste-se-over-vara-rutiner>.

Örstadius, K. (2011, Oktober 2). Polisen backar om redovisning. Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/polisen-backar-om-redovisning>.

Örstadius, K. (2011, Oktober 6). "Man har rätt att kräva mer av oss poliser". Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/man-har-ratt-att-krava-mer-av-oss-poliser>.

Örstadius, K. (2011, September 26). Ett dygn av brott – så få fall löser polisen. Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/ett-dygn-av-brott--sa-fa-fall-loser-polisen>.

Örstadius, K. (2011, September 21). Polisen: "Vi vill hjälpa till – men kan inte" Dagens Nyheter. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.dn.se/nyheter/sverige/vi-vill-hjalpa-till--men-kan-inte>.

### **Webbplatser**

Anonym. (2011, November 10). Polisen följer upp uppgifterna om "missade larm". Rikspolisstyrelsen. Hämtat 2012-01-03 från [http://www.polisen.se/Vastra\\_Gotaland/sv/Aktuellt/Nyheter/Gemensam/okt-dec/Polisen-foljer-upp-uppgifterna-om-missade-larm](http://www.polisen.se/Vastra_Gotaland/sv/Aktuellt/Nyheter/Gemensam/okt-dec/Polisen-foljer-upp-uppgifterna-om-missade-larm).

Bezzazi, S. (2011, Februari 28). Poliser samlar namn i protest. Sveriges Radio, P4 Göteborg. Hämtat 2012-01-03 från <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=104&artikel=4373463>

Ekman, E-L. (2011, September 9). Riksdagens protokoll 2011/12:10. Hämtat 2012-01-03 från <http://www.riksdagen.se/Webbnav/index.aspx?nid=101&bet=2011/12:10>.

Hansson, T. (2011, Mars 3). Missnöjet i Västra Götaland och Göteborg fortsätter. Polisförbundet i Stockholms län. Hämtat 2012-01-03 från [http://www.blaljus.nu/index.asp?show\\_news=2989](http://www.blaljus.nu/index.asp?show_news=2989).

## **MUNTliga KÄLLOR**

Ahlbom, Patrik. Sektionschef, LKC. telefon: 010-56 567 12. kontakt: 8/12, 2/1.

Alexandersson, Håkan. stf, räddningschef Storgöteborg. telefon: 070- 580 58 08. kontakt: 28/11.

Bylin, Håkan. vice ordförande Polisförbundet Göteborg. telefon: 114 14. kontakt: 9/11.

Cato, Marcus. författare SKL:s trygghetsrapport. telefon: 08-452 78 57. kontakt: 7/12.

Claesson, Bengt. enhetschef nordost. telefon: 0705-10 03 72. kontakt: 23/11.

E, anonym piketpolis. bakgrundsinformation. kontakt: 17/11, 21/11, 24/11, 25/11, 28/11.

Fahlgren, Anders. stabchef polisen Storgöteborg. telefon: 0705-368051. kontakt: 16/11, 30/11, 2/1.

Freij, Gunnar. kriminalinspektör, område: Nordost Kortedala. telefon: 0706-308115. kontakt:1/12.

Holgersson, Stefan. polisforskare, Linköpings Universitet. telefon: 0739- 10 00 45. kontakt: 4/11, 10/11, 25/11, 29/11, 22/12.

Holmdahl, Anne. Föreståndare, Brottsofferjouren Göteborg. telefon: 031-244430/031-244454. Kontakt: 23/1

Jingbrandt, Jill. biträdande stabschef. telefon:114 14. kontakt: ej bokfört.

Johansson, Kjell. Chef polisens personalenhet Göteborg. telefon: 114 14. kontakt: 8/11.

Kahraman, Saha. controller, Polisen i Skåne. telefon:076 876 98 15. kontakt: 14/12.

Karlsson, Hans. Statistiker, Polisen i Stockholm. telefon:010-56 37 545. kontakt:14/12, 15/12.

Klarström, Anders. Presstalesman, SOS Alarm Sverige. telefon: 070-598 38 56. kontakt: 7/12.

Köhler, Peter, informationschef, Securitas Sverige. telefon: 010-470 10 00. kontakt: 28/11.

Lundberg, Mats. ordförande polisförbundet, Storgöteborg. Telefon: 0705-368027. kontakt: 3/11, 9/11, 17/11, 20/12.

M. anonym polis. bakgrundsinformation. kontakt: 9/11, 11/11, 14/11, 16/11, 17/11, 22/11.

Nelsson, Lars. utredare Västra Frölunda. telefon: 114 14. kontakt:18/11.

Nordh, Erik. polismästare, Länsordningspolisen. telefon: 0705-368054. kontakt: 21/12, 2/1.

Nuldén, Urban. Senior Researcher, Viktoriainstitutet . telefon: 70832340. kontakt: 1/12.

Olsson, Sven-Erik. presstalesman, LKC Stockholm. telefon: 010-5640711. kontakt: 29/11.

Palm, Lennart. telefon:11414. kontakt: 13/12, 21/12, 28/12.

Sigurdsson, Paul. LKC. telefon: 076-134 81 10. kontakt: Handläggare på LKC som handlade vår begäran om att få ut händelserapporter. Kontakt till och från under en månads tid.

Strömsten, Annelie. Huvudchef på polisens diarium. telefon: 010-5652756.

Thurvall, Jan. universitetslektor - förvaltningsrätt, kommunalrätt, offentlighet/sekretess. telefon: 0705-88 62 36. kontakt: 10/11.

Örstadius, Kristoffer. journalist, DN. DN-växel 08-7381000. kontakt: 3/11.

LKC, Skåne. telefon: 114 14. kontakt: 29/11.

Mellqvist, Linda. LKC Uppsala. telefon: 114 14. kontakt: 29/11.

### **Föredrag**

Kvalitetsmässan i Göteborg. *Polis, polis - upp till bevis.* (2011, november 16). Medverkande: Lena Nitz, ordförande Polisförbundet, Stefan Holgersson, professor Linköpings Universitet, Bengt Svenson, rikspolischef, Thomas Bodström, advokat, och Charlotte Nordström, (M), riksdagsledamot, polisstyrelsen Västra Götaland, polisorganisationskommittén.

## **ARBETSFÖRDELNING**

Överlag har vi samtliga varit involverade i arbetets olika delar. Det har rört sig om att gå igenom rapporter, artiklar, kontakt med intervjupersoner, förberedelser och genomförande av intervjuer, göra transkriberingar och att skriva texter. Men vi tre har ändå haft olika ansvarsområden enligt följande:

**Christopher:** Huvudansvarig för statistiken och beräkningarna utifrån den, samt att rätt siffror tagits fram inför intervjuer. Har också gjort dubbelkollar på alla kodningar och beräkningar.

**Björn:** Huvudansvarig för att hålla koll på det växande materialet. Det har varit allt från att uppdatera vårt dokument i Google Docs så att alla har tillgång till rätt material till att arkivera gammalt och överflödigt material, samt har hållit koll på vår kalender där vi bokar intervjuer med mera.

**Gustav:** Huvudansvarig för att spetsa till säljande meningar, ingresser, intervjufrågor och slutsatser. Har fyllt på loggboken efter varje arbetsdag. Har varit den som varit huvudutfrågare vid intervjuer.

## **ÖVRIGT: FORTSATTA STUDIER**

Eftersom polisen har en mycket central roll i samhället är fortsatta granskningar och nyhetsuppslag av största allmänintresse. Under vårt arbete har vi stött på material som skulle kunna mynna ut i ytterligare artiklar. Vi listar ett par av våra idéer här.

**Polisorganisationskommitténs utredning** som presenteras i mars: Kommittén ska utreda om polisen kan organiseras på ett mer effektivt sätt. Men i styrelsen sitter politiker och kärnfrågan blir hur lämpligt det är att politiker utreder myndigheter? Finns det risk för jäv i de lägen att poliserna har politiska uppdrag? Styr polisen för mycket av politiker?

**Den stängda myndigheten.** Polisen vägrar ge ut offentliga handlingar med hänvisning till att det kan komma kriminella till gagn. I vårt fall handlar det om bemanningsscheman för Göteborgspolisen, ett beslut som vi kommer att överklaga.

### **Utryckningstider i Stockholm**

Vi har i den här granskningen tagit fram underlag som möjliggör en identisk granskning av polisens utryckningstider i Stockholm.

# BILAGOR

## Bilaga 1: BRIS

Fram till den 26 oktober arbetade vi med en granskning av Bris. Men eftersom vi körde fast i researchfasen beslöt vi att istället kontakta Göteborgs-Posten och haka på deras idé om att granska Göteborgspolisens.

Tesen i vår Bris-granskning var att de personer som sitter och svarar på samtalen saknar kompetens för att kunna hjälpa barn på rätt sätt i alla lägen. Konsekvensen blir ett helt godtyckligt bemötande. Men denna tes föll av flera anledningar, bland annat efter en intervju med barnpsykologen Marie Karlsson som menade att detta var just själva poängen med Bris-numret. De som svarar har inte funktionen som psykologer, de ska vara just hjälp och stöd och i sådana fall kunna lotsa vidare barn i systemet.

Förutom Marie Karlsson hann vi genomföra ytterligare ett par intervjuer innan vi avbröt Bris-jobbet. Vi pratade bland annat med Daniel Qviström, journalist på Kyrkans tidning, som tidigare granskat hur generösa ideella organisationer är på att lämna ut handlingar. Vi hoppades på tips från honom på hur man närmar sig frivilligorganisationer likt Bris. Vi fick också en del uppslag, men mest av generell karaktär och inget klockrent som vi kunde använda mot Bris.

Det vi kände att man kunde gå vidare med var de bidrag Bris fick från kommuner och staten och sedan begära ut återkopplingshandlingar från inblandade myndigheter som kammarkollegiet, vilka är bidragsgivande. Man kunde också kolla på sponsring från företag som exempelvis Tele2 och granska vilken påverkan de har på de rapporter som Bris släpper.

Ytterligare en kritisk röst fanns i en manlig bloggare som under flera års tid drivit en rättsprocess mot sin före detta fru om rätt till vårdnaden av sitt barn. Han hade några kritiska infallsvinklar på Bris ideologiska grund och hur lätt övriga samhällsinstanser köper Bris förmedling av verkligheten som om Bris vore en myndighet. Övrigt innehåll på bloggen vittnade dock om många tvivelaktiga påståenden och vi kände inte att vi ville vara förespråkare för hans kamp. Trots att han gav tips på personer som råkat illa ut i sin kontakt med just Bris genom en intervju som fanns publicerad på bloggen så kände vi att det var för lite att gå på för en tremånaders granskning. Vi tog den enkla utvägen och bytte ämne helt och hållet.

ARBETSSTATION NR: PC-610852

OPERATÖRSNAMN: SIGURDSON, PAUL

**Utökad rapport / RAPPORT  
O (2011-10-24 - 2011-11-07)  
Detaljerad HR**

2011-11-05 00:30:31	7001, LARM ÖVERFALL	O-20111105-0042 / SYS-2011-0143776
Prio. : (1) 1-OMEDELBART	LARM ÖVERFALL	Ansvarig tjt nr : 10802
Operatör : LRE	Operatör : FRI	010308
		117, INGEN ÅTGÄRD/ EJ BROTT

## Adressinformation

FRÖLUNDA KULTURHUS  
VALTHORNSGATAN 3, FRÖLUNDA TORG, GÖTEBORG, 42146

## Anmälarinformation

## Datum/tid

Påbörjat HR	2011-11-05	00:30:31
Parkerad	2011-11-05	00:31:37
Registrerad	2011-11-05	00:31:52
Beordrad	2011-11-05	00:33:55
På plats	2011-11-05	00:37:53
Klar	2011-11-05	00:46:46
Avslutad	2011-11-05	00:46:46

## Patrullaktivitet

51-2410	2011-11-05	00:33:55	10802	1141	Beordrad
					FRÖLUNDA KULTURHUS, VALTHORNSGATAN 3, FRÖLUNDA TOR
51-2410	2011-11-05	00:37:53	10802	1141	På_plats
					151710
51-2410	2011-11-05	00:46:46	10802	1141	Ledig
					FRÖLUNDA KULTURHUS, VALTHORNSGATAN 3, FRÖLUNDA TOR

## HR kommentar

LRE RINGER OBJEKTET	2011-11-05	00:32:08	LRE
0705925534	2011-11-05	00:32:22	LRE
0705510410	2011-11-05	00:32:30	LRE
KONTAKT	2011-11-05	00:33:13	LRE
STÄNGER AV ELEN FÖR ATT BYTA EN BRYTARE	2011-11-05	00:33:32	LRE
PERSONER FINNS PP	2011-11-05	00:33:41	LRE
51-2410 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2011-11-05	00:33:55	FRI
MEDDELAT ATT VI GÅR FRAM TILL OBJEKTET	2011-11-05	00:34:07	LRE
PERSON SOM JOBBAR MED ELEN SKALL VARA PP DOCH EJ	2011-11-05	00:34:55	LRE
KONTAKTPERSONEN			
51-2410 På_plats	2011-11-05	00:37:53	OAWS
Gripna Omhä Övr.fb.	2011-11-05	00:46:46	LFB
Åtgärdskod: 117	2011-11-05	00:46:46	LFB
O-20111105-0042 AVSLUTAD	2011-11-05	00:46:46	LFB
Utskriftsorsak:	2011-12-05	14:42:05	LPS

POLISMYNDIGHETEN I VÄSTRA GÖTALAND

-----  
TÄNK PÅ SEKRETESSEN INNAN DU LÄMNAR UT HR TILL ALLMÄNHETEN

**BILAGA 3**

<b>DAG</b>	<b>HR nr</b>	<b>Prio</b>	<b>Kod</b>	<b>Plats</b>	<b>Operatör</b>	<b>Påbörjad</b>	<b>Registrerad</b>	<b>beordrad</b>
3	0559		1 3003, trafikolycka personsk.	e6 åbromotet	lao	17:49:47	17:51:58	17:51:32
3	0699		1 0801, stöld/inbrott	övrålidsgatan	fkj, lao	21:04:34	21:05:30	21:07:56
	28 0431		1 3003, trafikolycka personskada	Varekil, Orust	LLT, LSJ	14:01:50	14:03:35	14:03:35
	29 0632		1 3001, rattfylleri	linnégatan	lhs, lsj	17:30:24	17:31:19	17:31:23
	28 0653		1 0405, olaga hot	Stigbergstorget	FVL, LVP	19:07:10	19:07:29	19:07:49
2	0252		1 7001, larm överfall	loomis värde, mölndal	lbn, lab	09:52:55	09:53:49	09:54:12
2	0479		1 7001, larm överfall	östra sjukhuset	ltg, fpf	16:19:47	16:21:04	16:21:30
31	0046		1 0801, stöld/inbrott	vingatan	lcf, lhs	01:30:05	01:30:19	01:30:46
26	0198		1 7001, larm överfall	apoteket ormen, angered	lln, lsj	10:38:02	10:38:20	10:38:47
26	0262		1 7001, larm överfall	coop, kapellplatsen	lli, lsj	12:18:35	12:19:11	12:19:39
6	0670		1 8001, kontroll person/fordon	e6 kodemotet	lao, lsj	19:44:25	19:45:56	19:46:24
1	0258		1 7001, larm överfall	östra hamngatan	fjt, lsj	10:28:15	10:28:32	10:29:02
3	0352		1 9012, dödsfall	östergård	ffn, pb	12:25:21	12:27:09	12:27:40
31	0589		1 0802, stöld annan	kungsgatan	lbn, llm	18:27:42	18:28:48	18:29:19
	25 0159		1 7001, larm/överfall	sankt pauls spelbutik	ljo, lha	09:13:24	09:14:14	09:14:45
3	0281		1 0806, rått väpnat	kungsgatan	fhl, fah	10:35:57	10:36:18	10:36:50
	6 0254		1 9015, brand	Ytterby	LLM, LSJ	04:20:10	04:21:04	04:21:39
1	0610		1 0801, Stöld/inbrott	Bildradiogatan, Järnbrott	fjg, flo	18:21:50	18:22:39	18:23:16
	29 0879		1 0801, stöld/inbrott	Peppereds torg	FPF, LTN	22:35:53	22:36:04	22:36:42



På plats	Åtgärdskod	Antal patruller	Kommentar	Angett R313	Inom måltid 15	Inom måltid 20
18:03:40		103	2		ja	ja
23:12:36		126	4 över 2 h?		nej	nej
		<b>103</b>	2 två patruller för att ta anmälan och dirigera trafikl, lindriga personskador			
17:36:03	102, 105, 136, r307		5		ja	ja
19:10:47	<b>101, 106</b>		1 Aggressiv gubbe i kassan, greps, SNABBT!			
09:55:50		114	2		ja	ja
		116	1			
01:38:02		115	4		ja	ja
		117	2 ingen åtgärd			
12:20:57		114	2 falsklarm		ja	ja
19:55:16		117	1		ja	ja
		114	5			
12:48:46	101, 102		1		nej	nej
18:34:57	101, 108		3		ja	ja
		114	1			
10:43:10	101, 107, 108		41		ja	ja
04:24:30	101, 108		3 Ev anlagd brand på pizzeria		ja	ja
18:27:53		117	3		Ja	Ja
22:44:44	101, 105, 108, 136		3 Inbrott på skola, gripen		Ja	Ja